

VELENCEI HÍRADÓ

VELENCE VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK KIADVÁNYA
31. ÉVFOLYAM • 2023/08 • AUGUSZTUS

<u>Velence-tavi Symposium</u>	5
<u>Velence Város születésnapja</u>	6
<u>Fukusimától Gutersville-ig</u>	10
<u>Gyermeküdültetés a Velence-tónál</u>	16
<u>Vízpótlás harminc éve</u>	22
<u>Velence iskolát alapított</u>	24

Velencei és tó környéki események

2023. augusztus hónapban
szombatonként

„Vándorszínész menü” program –
a’la Borárium

Bálint Borárium GasztroKult Tér
(Pázmánd, Szerelemvölgyi út 1026/1 hrsz)
Tel.: 20/ 921-8311,
info@balintborarium.hu

2023. szeptember 2. szombat 20:00

Partitúra Live a Halász-kastélyban
Halász Kastély

(Kápolnásnyék, Deák Ferenc u. 10.)
Tel.: 21/292-0471, info@halaszkastely.hu

2023. szeptember 9. szombat 18:00 – 21:00

Fecskebúcsú

Dinnyési Fertő
(Dinnyés, Rózsa u. sarka, gólyafészek
alatt)
Tel.: 30/663 46 30
e-mail: fenyvesil@dinpi.hu

2023. szeptember 16. szombat 19:00

Grøenk Borklub

Grøenk Deli
(Velence, Tábor u.)
velence@groenkdeli.hu

2023. szeptember 16–17.

szombat, vasárnap

Kulturális Örökség Napjai

Halász Kastély
(Kápolnásnyék, Deák Ferenc u. 10.)
Tel.: 21/292-0471, info@halaszkastely.hu

2023. szeptember 28-29.

csütörtök, péntek

XIV. Honvédfesztivál

Katonai Emlékpark, Pákozd
(Pákozd, Mészeg-hegy).
Tel.: 22/200-204, kempp@kempp.hu

2023. szeptember 30.
szombat 9:00 – 11:00

Szent Mihály napi behajtás.
Jószágok és madarak napja

Dinnyési Fertő
(Dinnyés, Rózsa u. sarka, gólyafészek
alatt)
Tel.: 30/663 46 30
e-mail: fenyvesil@dinpi.hu

A címlapon: Velence város 19. születésnapja
Fotó: Faragó László

Felelős kiadó: Velence Város Önkormányzata
Főszerkesztő: Dr. Mészáros Csaba István
Társszerkesztő: Gerhard Ákos
A szerkesztőbizottság címe:
2481 Velence, Tópart u. 26.
Telefon: 06 22 589 400
E-mail: meszaros.csaba@velence.hu

Tördelés, layout: Szilágyi Levente
Nyomdai kivitelezés: Folprint Zöldnyomda
1119 Budapest, Thán Károly u. 25.
www.folprint.hu
info@folprint.hu
06 1 205 5965
ISSN 2415–9670

Beköszöntő

Tisztelt Velenceiek!

Egy újabb nyári szezont tudhat maga mögött Velence és a Velencei-tó turisztikai szolgáltatóipara. Ez alkalommal végre semmilyen zavaró körülmény nem akadályozta meg azt, hogy végre egy **remek szezont zárjunk**. Van víz a tóban, nincsenek járványügyi korlátozások és strandjaink vízminősége is kiváló. Ugyan a Fejér Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Főosztály Közegészségügyi Osztálya idén is kifogást emelt a Velence Resort & Spa illetve a Drótszamar Kemping strandjával kapcsolatban, és azok üzemeltetését ideiglenesen szüneteltette, ám ezeken a fürdőhelyeken is hamar megoldódott a probléma, és a víz minőségével szemben már nem lehetett kifogás emelni.

És ez jó hír. Lassanként ismét megerősödik a turizmus városunkban, és habár ez már közvetlenül alig érinti a városi költségvetés bevételi oldalát, mivel más megfontítások mellett megszűnt a korábban az önkormányzatokat illető üdülöhelyi támogatás is, hosszú távon mégis jó hír. Jó hír, hiszen erős várost csak erős és helyi elkötelezettségű vállalkozásokkal lehet építeni. Olyan vállalkozásokkal, amelyek nem csupán rövid távú hasznot akarnak húzni a város adottságaiból, hanem amelyek hosszú távon gondolkodnak. Tehát abban, hogy miképp lehet a Velencei-tó turisztikai védjegyét tovább erősíteni. Ezért lenne különösen fontos a Korzó per végére pontot tenni. Ne a tónak hátat fordító padsorról, a kerítéseljárásról vagy az elhanyagolt gyaloghídról legyen ismert városunk központja, hanem kulturális és természeti értékeiről.

A nyár vége egyúttal az iskolaév kezdetét is jelenti, amely idén is rengeteg tenivalót ad az oktatási intézmények vezetői illetve az önkormányzat számára. Kezdjük

először az iskolával! A Zöldliget Iskola idén ismét négy első osztállyal kezdi meg az iskolaévet. A több mint 100 beiratkozott első kisdíák azt mutatja, hogy a helyi oktatási infrastruktúrára évről-évre egyre nagyobb teher nehezedik. Nemcsak a tantermek mennyiségének, vagy az ebédlők méretének, hanem a szaktanárok és tanítók számának is meg kell felelnie a beiratkozási körzetben beiskolázandó gyerekek számának. Ma már – éppen ezért – nem velencei lakcímkártyával rendelkező gyereket fel sem tud venni az iskola.

Hasonló a helyzet az óvodával. A tavalyi kapacitásbővítésnek és az intézmény

óvoda egyes részeinek korszerűsítése is. E tárgyban, **amint lesz megfelelő pályázati kiírás, pályázni fog a város**. További, kizárólag önerős bővítés a 2019 óta folyamatosan fennálló veszélyhelyzet miatt illetve a jelenlegi önkormányzati finanszírozási rendszerben megoldhatatlannak tűnik. Reméljük megyei és országos szinten is látható lesz az, amit mi itt helyben közvetlenül érzékelünk: hogy a **gyerekeket és a családokat szolgáló oktatási intézmények valamint a pedagógusok állami támogatása elengedhetetlen**.

Utoljára hagytam a bölcsőde kérdését, amellyel kapcsolatban az érintett szülőknek még a nyáron egy írásbeli tájékoztatást küldött az önkormányzat. A bölcsőde engedélyeztetési folyamata jelenleg is zajlik, az **önkormányzat a hatósági feltéte-**

kiváló szakmai vezetésének köszönhetően az **idei nevelési évet végre várólisták és betöltetlen állások nélkül kezdi meg a Meseliget Óvoda**. Ez igen jelentős előrelépés, hiszen az óvodai helyhiány évek óta problémát jelentett a városunkban. A város népessége és vele együtt a gyermekszám azonban továbbra is nő, ezért a további bővítés elengedhetetlen, ahogy az

leknek megfelelő változtatásokat elvégzi. Ezt követően pedig megnyithatja a kapuit az intézmény. Bízom abban, hogy erre hamarabb sor kerül, és már ősszel fogadhatják a dadusok az első bölcsiseket az intézmény falai között.

Gerhard Ákos
polgármester

Polgármesteri kalendárium

2023. július 24-től augusztus 20-ig Gerhard Ákos polgármester az alábbi megbeszéléseken, egyeztetéseken, eseményeken vett részt a város érdekében:

Július 24-től augusztus 7-ig szabadságát töltötte.

Augusztus 8-án megtartotta szokásos hétindító munkaértekezletét. Az értekezleten rajta kívül városunk jegyzője, a VVG Kft. ügyvezetője, illetve a hivatal műszaki és gazdasági osztályának a vezetője. Ezt követően a bölcsőde hatósági igényeknek való átalakításáról egyeztetett a hivatal műszaki osztályának vezetőjével és a Humán Bizottság elnökével. Végül a város számára dolgozó közlekedésmérnökkel tárgyalt a város lendő közlekedési koncepciójáról.

Augusztus 9-én hivatali ügyintézésrel foglalkozott.

Augusztus 10-én hivatali ügyintézésrel foglalkozott.

Augusztus 11-én ismételt bejárason vett részt a kivitelezővel, a hivatal műszaki és pénzügyi osztályának vezetőjével a bölcsőde területén, megállapítva a garanciálisan javítandó, a hatóságok által kifogásolt elemek körét. Még aznap részt vett a szakrendelőt üzemeltető Velencei-tavi Kistérségi Járóbeteg Szakellátó Közhazsnú Nonprofit Kft. taggyűlésén, amelyen a 2017 és 2021 közötti pályázati tevékenységekben és az elszámolásban mutatkozó hiányságokat tekintették át a társuláshoz tartozó többi település polgármestereivel. A taggyűlésen derült ki a tulajdonos önkormányzatok számára az, hogy dr. Ferenc Péter szabálytalan pénzügyi

intézkedései miatt legkevesebb 18 millió forintnyi visszafizetési kötelezettséggel keletkezett a Kft.-nek.

Augusztus 14-én hétindító értekezletet tartott a hivatalban.

Augusztus 15-én hivatali ügyintézésrel töltötte az idejét.

Augusztus 16-án a Nemzetközi Velencei-tavi Symposion szakmai eseményén vett részt, ahol köszöntötte a megjelent alkotókat és szakértőket.

Augusztus 17-én hivatali ügyintézésrel töltötte az idejét.

Augusztus 18-án hivatali ügyintézésrel töltötte az idejét.

Augusztus 19-én részt vett és köszöntőt mondott Velence város 19. születésnapjára tartott ünnepségén.

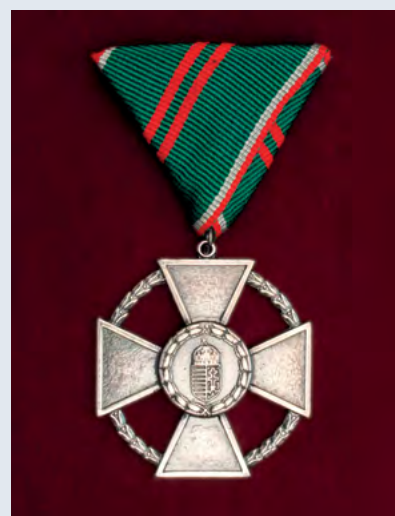
Augusztus 20-án részt vett a Szent István plébániatemplomban a templombúcsú napján tartott ünnepi szentmisén.

Magas állami kitüntetésben részesült városunk díszpolgára Dr. Dömsödi János

Novák Katalin, Magyarország köztársasági elnöke a **Magyar Ezüst Érdemkereszt** kitüntetését adományozta **Dr. Dömsödi János**-nak, az egykori Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karának, majd a Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Karának nyugalmazott egyetemi docense részére, a láptalajokkal és a lápi eredetű nyersanyagokkal kapcsolatos föld-, illetve talajtani kutatásai, színvonalas szakmai munkája elismeréseként.

A kitüntetést Nagy István agrárminiszter adta át augusztus 17-én, az államilapítás ünnepe alkalmából tartott állami kitüntetések és szakmai elismerések átadásán, Budapesten.

Gratulálunk dr. Dömsödi Jánosnak a magas elismerésért!

Megkezdődött a XVII. Nemzetközi Velencei-tavi Symposion

Idén 17. alkalommal várják hazai és nemzetközi alkotók természetművészeti alkotásai az érdeklődőket a **Velence-szigeten**. Ugyan a **Nemzetközi Velencei-tavi Symposion hivatalos megnyitójára augusztus 25-én** (lapzártánkat követően) kerül sor, a művészeti eseményt már ezt megelőzően szakmai előadásokkal tették tartalmasabbá a szervezők. 2023. augusztus

16-án Temesi Mihály tófelügyelő beszélt a Velencei-tó helyzetéről. Előadását további prezentációk és egy tartalmas beszélgetés követte. A Péter Ágnes szervezte Symposionon Gerhard Ákos, Velence város polgármestere az alábbi köszöntővel fogadta a művésztelep alkotóit és a megjelent érdeklődőket:

„Tisztelt Szervezők, kedves művészszerető megjelentek!

Minden évben a tókörnyéki kulturális élet egyik legizgalmasabb pillanata az, amikor kezdetét veszi a Nemzetközi Velencei-tavi Symposion. A művészet szó

ugyan már nevében is arra utal, hogy valami művi, az emberi tevékenység által létrehozott jelenséget teremtenek az alkotók, ma azonban egyre világosabban látjuk azt, hogy a művészet, az emberi alkotó és kreatív tevékenység nem a környezet ellenében, hanem azzal szoros kapcsolatot tartva, ahhoz közel lépve hoz létre igazán maradandó művészi értékeket. Erre mutat

rá határozottan az a művészi fogalmazásmód és étosz, amely a Symposion alkotóinak és szervezőjének Péter Ágnesnek a sajátja.

A velencei-sziget pedig nem egyszerű kulisszája, háttere az alkotói és a befogadói folyamatnak, hanem aktív részese.

A kultúra és a natura fogalmi különállását nemcsak művészi eszközökkel lehet feloldani, hanem a mindennapi életben is. Velencén ez az egyik legfőbb célunk, és ezért vagyok különösen hálás a szervezőknek, hogy évről-évre átlépik a merev gondolkodás adta kereteket, határokat eljuttatva minket oda, ahol a természet és az emberi kreativitás egymást megerősíti, egymást támogatja.

Köszönöm a figyelmet!”

Lakossági felhívás házszámok kihelyezésére

Felhívjuk azon ingatlantulajdonosok figyelmét, akik még nem tettek eleget házszám tábla kihelyezési kötelezettségüknek, hogy a tulajdonukban, illetve használatukban álló lakóházak ingatlanok utcafronti épületrészén vagy a közterülettel határos kerítésen a házszám jelzésére szolgáló táblákat haladéktalanul szíveskedjenek kihelyezni!

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011-es törvény szerint **az ingatlantulajdonos köteles az ingatlant a megfelelő házszám táblával ellátni, és a karbantartásáról a saját költségén gondoskodni**. A tábla kihelyezését a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését követő 30 naptári napon belül, a szükséges cserét a hiány vagy megrongálódás észlelésétől számított 15 naptári napon belül a tulajdonos köteles elvégezni.

A házszám táblát a gyalogos kapubejáróval szemben állva, közterületről, illetve a magánútról jól látható helyen, a házfalra vagy a közterülettel határos kerítésre kell elhelyezni. A házszám táblán a ház számolásán kívül a közterület neve is szerepelhet, más szót vagy szöveget szerepeltetni tilos. A házszám tábláján a közterület elnevezése nem térhet el az önkormányzat határozatában szereplő névtől.

A házszám tábla kihelyezése nemcsak kötelezettség, de ezzel elősegítik az Országos Mentőszolgálat, a Tűzoltóság, a Rendőrség munkáját.

19 éves lett Velence

Velence éppen 19 éve jutott városi ranghoz. Az eseményt megünneplendő a város hatalmas születésnapit rendezett. A kastélyparkban óriási tömeg várta a megjelent sztárelőadókat. Az eseményt Gerhard Ákos köszöntő beszéde nyitotta meg.

„Tisztelt Velenceiek!

Boldog születésnapot kívánok mindannyiunknak. Velence 19 éves lett! A tinédzserkor vége közismerten a legbonyolultabb időszak egy ember életében, és ha visszagondolok az elmúlt évekre, akkor azt kell mondanom, hogy a város életében sem volt kimondottan egyszerű az elmúlt négy év. Járvány, halpusztulás,

háború, vízhiány, rekordmagas infláció, az idegenforgalmi támogatás megszűnése, a város által fizetett luxusadó és még folytathatnám. Ezek olyan nehézségek, amelyek közül néhányat ugyan el lehetett képzelni 4 éve, de vannak köztük olyanok is, amelyekre senki nem gondolt. Ezeknek a gondoknak a megoldása jelentette a munkánk nagy részét az elmúlt években.

Mindezek dacára mára megerősödve, megtisztulva jutott túl a fiatalkori problémákon a város. Mindannyian tudjuk, hogy az ország minden tájáról vonzza Velence az ide költözni vágyókat. És ellentétben az ország nagy részével,

nálunk nő és nem csökken a gyerekek száma. Vonzó, természetközeli város Velence, ahol jó élni és ahol érdemes gyereket vállalni.

Azonban nemcsak a nagyobb léptékű országos és világszintű gondokat kellett megoldani, hanem a megörökölt helyi-eket is. Itt most a part felé nézek, és úgy mondom, hogy **problémás közös ügyeink végére is igen hamar pontot teszünk, és végre megszabadulunk a terhes örökségtől.** A mai ünnep erről is szól. Szabaduljunk fel, érezzük jól magunkat, hiszen van mire büszkének lennünk!

Boldog születésnapot Velence, boldog születésnapot velenceiek!”

Véget ér a nyár, lassan befejeződnek a nyári munkák

Az augusztus lehetőséget adott arra, hogy több, korábban elmaradt munkafolyamatot befejezhessünk. Ennek legfőbb oka az, hogy idén nem volt olyan pusztító aszály, mint amely tavaly megnehezítette a munkánkat. 2022 nyarán sokkal több időnk és energiánk ment el arra, hogy életben tartsuk az elmúlt években elültetett facsémétéket, és öntözzük virágágyásainkat. **Az öntözés természetesen idén sem maradt el, de a kegyes időjárásnak és a jó munkaszervezésnek köszönhetően idén a júliusi teendők mellett több időnk maradt más munkákra is.**

Útjaink karbantartása

Az utak karbantartására a nyári hónapok igen alkalmasak. Ez különösen igaz volt az idei évre, amikor nem kellett az óriási

utcákban. Tudjuk, látjuk, hogy máshol is szükség lenne további útfelújításokra. Sorban, az anyagi lehetőségek függvényében, haladunk a kátyúzással. Türelmüket köszönjük! **Kezdődik az iskolaév, erre is felkészülve, az ófalusi településrészen murvával töltöttük fel az útpadkákat.**

Gépjeink szervizelése

A rendszeres kaszálásokkal rendezett környezetet tudtunk nyújtani mind a lakosoknak, mind az ide látogató turistáknak. **Ebben a hónapban azonban több gépünk is nagyobb szervizelési tételek miatt leállásra kényszerült.** Ez azonban nem gördített akadályt a kötelező feladatok ellátása elé: a munkagépek kiváltásával, helyettesítésével megoldottuk azokat. Azóta a szervizeléseket is elvégeztük, és ma már eszközeink újra hadra foghatók.

Temetőgondozás

A nyár vége nemcsak az iskolakezdést hozza közelebb, de megnő a temető látogatottsága. **Az egyházak tulajdonában lévő temetőt a VVG Kft. tartja karban.** Ez a munka a velencei köztemető teljes zöldterület és illemhely fenntartását jelenti, különös tekintettel a napi üzemeltetési feladatokra. Napi szinten dolgozunk a temetőben, a rendezett környezet fenntartása érdekében.

Szemét, szemét, szemét

Ahogy egyre többen érkeznek nyáron Velencére, úgy lesz egyre több a szemét is. Sajnos nemcsak a szemetesekben.

A kihelyezett kutyaszemeteseket heti rendszerességgel ürítjük, míg a köztéri szemeteseket heti kettő alkalommal. Napi szintű tevékenység az utcán

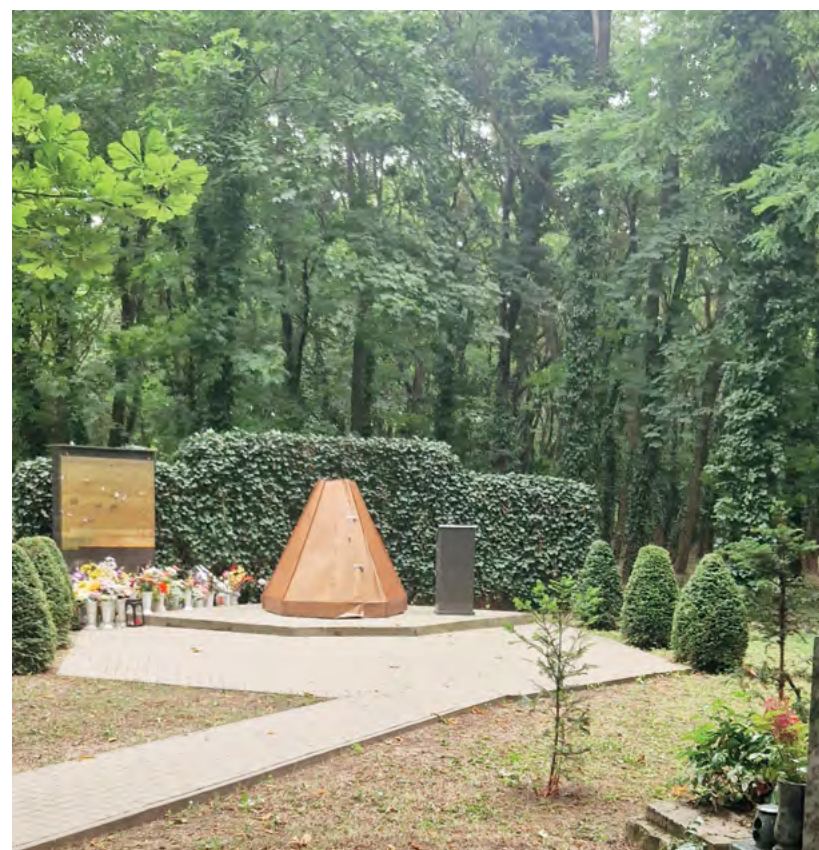
eldobált szemét gyűjtése is. A nyári szezonban (ez sajnos évről-évre így van) **az illegális hulladék mennyisége is megugrik.** Nemcsak a veszélyes minőségű anyagoké, hanem a kommunális hulladéké is. Ugyan polgárőreink sokat járőröznek a külterületeken, de igen nehéz tetten érni azokat, akik egy lendítéssel kidobnak egy sittes zsáknyi szemetet, egy kieső utcában, vagy egy név nélküli földúton. Igen sok többletfeladatot jelent az illegálisan lerakott hulladék elszállítása számunkra, amelynek ellátása nemcsak jelentős munkaerőt igényel, hanem egyúttal szállítási terhet is ró cégünkre.

Kutyafuttató építése

Igen sokan panaszkodtak arra, hogy nincsen Velencén kutyafuttató. Sok kutyatulajdonos igényét elégítjük el azzal, hogy augusztus végén a **Szabolcsi úton a Velence Közalapítvány közreműködésével és anyagi támogatásával zárt kutyafuttatót alakít ki cégünk.** A munkák tervezésén túl vagyunk, az anyagok megérkezével elkezdődhet a munka.

Zöldterületek gondozása

Parkjainkban a fűnyírást kéthetente végezzük, állapotuk a rendszeres kaszálásnak és a csapadékosabb nyárnak köszönhetően

szélesnek ítélt vagy kiszáradt fákat, amelyeket a helyszínen le is darálunk. Ennek következtében olykor néhány napig ugyan lehet itt-ott a városban rendezett farakásokat látni, ám ezek csak rövid ideig maradnak a helyükön, utána hamarosan ledaráljuk és elszállítjuk őket.

Intézményeink karbantartása

Minden évben a nyári szezonban nyílik lehetőségünk arra, hogy a helyi

jónak mondható. Az ágyásokat folyamatosan gyomtalanítjuk. Büszkén jelenthetjük ki azt, hogy **parkjainkban nem használunk semmiféle vegyszert a gyomok ellen,** pusztán a veszélyes kórokozók és egyes kártevők súlyos támadása esetén vesszük igénybe ideiglenesen vegyszereket. A cserjék visszavágását már szeptemberben megkezdjük, előkészülve az őszi dömpingszezonra. A kiszáradt fák kivágását át kellett csúsztatnunk a szeptemberre, mivel gépjeink szervizelése miatt kevés kapacitásunk maradt a ezekre a munkákra. Minden hónapban vágunk ki veszélyesnek ítélt vagy kiszáradt fákat, amelyeket a helyszínen le is darálunk. Ennek következtében olykor néhány napig ugyan lehet itt-ott a városban rendezett farakásokat látni, ám ezek csak rövid ideig maradnak a helyükön, utána hamarosan ledaráljuk és elszállítjuk őket.

iskolákban, óvodákban és a bölcsődében zavartalanul elvégezhesük a nagyobb karbantartási, javítási munkákat. Berta Máté igazi ezermester – nem ismer lehetetlent. Találékonyasága, ügyessége nagy segítség a napi munka során. Szeptemberben, a tanév kezdetén **minden általunk karbantartott épület várni fogja a kis velenceieket.**

Parkolás

A parkolási rendszerünk üzemeltetési feladatai a szezonban érezhetően megnövekedtek. Ez azt eredményezte, hogy főleg az automaták készpénzes fizetése esetében problémák merültek fel. Kollégáink minden esetben gyorsan és hatékonyan avatkoztak közbe. Fontos tudni azt, hogy a parkolási díj beszedése **nem öncélú tevékenység.** A befolyt összegből gazdálkodik a VVG Kft. Ha nem lenne ez a bevételi forrás, bizony kevesebb közfeladatot tudnánk ellátni.

Turizmus

A VVG Kft. üzemelteti az Északi Strandot valamint a Bence-hegyi Kilátót. Mindkét hely üzemeltetése változatos feladatokat állít cégünk elé. A kilátó környéke idén rendezettebb, mint korábban, az új épület remekül beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Az Északi Strand premier filmeket játszó mozija igen népszerű volt idén. Egyes filmeket csaknem teltházzal vetítünk. Ez is mutatja azt, hogy a strandot nem csupán fürdőzési lehetőségként

érdemes kezelni, hanem komplex kulturális és sportterként is.

Őszi feladatok

A következő hetekben már az őszi feladatok dömpingjére készülünk fel. Ezek közül idén is előkelő helyre kerülnek az ároktisztítási munkák. Gépjeinkkel, munkatársainkkal ott folytatjuk ezt a munkát, ahol azt a tavaszi szezon végén abbahagytuk

Szabó Csilla
ügyvezető

A VVG Kft. gépkezelő, fűkaszás és intézményi takarító munkakörökbe munkatársakat keres.

Éreklődni a +36 30 158 2829-es telefonszámon vagy a parkolasugyfelszolgalat@velence.hu e-mail címen.

Fukusimától Guntersville-ig. Interjú Furi Mihállyal

*Mottó: Minél jobban ismered a valódi önmagad, annál könnyebben navigálsz életed utazásában.
És ha megérted, hogyan működnek az emberek, azokat is jobban megértheted, akik különbözőnek tűnnek.*

Bill Sullivan

Kérdező: Kiss Eszter Zsófia

Kiss Eszter Zsófia: Köszönjük szépen, hogy elfogadtad a meghívásunkat, amelynek gondolata már három éve érlelődött bennünk. Akkoriban még nagyon elfoglalt voltál. Szeretnénk egy interjút készíteni veled. Át is adom a szót neked, mert azt hiszem, hogy te vagy a legkompetensebb ebben a témában. Köszönjük szépen előre is!

Furi Mihály: Sziasztok, köszönöm a lehetőséget, illetve azt, hogy egyáltalán gondoltatok rám. Rögtön a lelkemnek egy hiánypótlást tesztek, mert az egyik legrégebbi cég vagyunk itt Velencén, és eddig erről még senki nem kérdezett itt. Gyakorlatilag 1984-től voltam magánvállalkozó. 1982-ben kerültem Velencére, pár kocsmát üzemeltettem Baracskán és Nadapon, és ami már velencei kötődés volt, hogy ezen időszakban, még a rendszerváltás előtt 1987-ben, ahol most a takarékné és a posta

van, csináltam egy úgynevezett kitelepülést a nyári szezon elejétől a végéig, minden nap árultam kvázi hiánycikket.

Továbbá tudni kell azt, hogy annakidején a tervgazdálkodásban csak meghatározott időkeretekben dolgozhattak az állami üzemek, itt Jojó bácsi volt az egyik nagy klasszikus. Úgy képzeljétek el, hogy déltől három óráig – amikor még nem volt ismert a szieszta ideje sem – zárva volt a boltja, mert csak így fértek bele ők a szocialista nyitvatartási rendszerbe. Akkor ezt az anno a német, osztrák, svájci, stb. nyugat-európai turisták nem nagyon értették, ők nagyon is szívesen vásároltak volna akár délben is. Vettek volna szalámit, orosz pezsgőt, gyertyát. Ez utóbbit azért is, mert nyaranta sokszor elment az áram. Amikor ezek a dolgok már beszerezhetőek voltak, akkor én azokat rögtön árultam. Abban az időben már voltak maszek zöldségesek, akik ott árultak mellettem a standon, és ez így ment vagy 4-5 évig.

Ez kiteljesedett később, amikor megnyitottam az első éjjel-nappali

ajándék-szuvenir üzletemet a tó partján (ott ahol most a gyógyszertár van). Május végén nyitottunk és szeptember végén zártunk, a nyári időszakban viszont éjjel-nappal nyitva voltunk. Ott is aludtunk az üzlet mögött Joós Norbival és Kuti Pistivel. Mezőszalontai, bodrogkeresztúri és sárospataki kerámiákat árultunk teherautószámra, illetve dohányárut, képeslapot és bélyeget. A postán nem lehetett ilyesmit kapni annakidején. Elég komoly forgalmat bonyolítottunk ebből.

Később továbbgondoltam ezt a dolgot és felvettem az akkori tanácselnököknek, Oláhné Surányi Ágnesnek, hogy szeretnék oda egy vegyesboltot építeni. Illetve egy kis bevásárlóházat. Sikeresen ellopták ezt az ötletemet – így épült meg a két épület egymás mellett, az egyik lett a posta, a másik pedig a takarékné. Az alapötlet ugyan az enyém volt, de más valósította meg. Mint sok más esetben is. Ezek lettek az én magánzsákutcaim.

A téli időszakban mi akkor már kiegészítő tevékenységként édesipari termékekkel is foglalkoztunk. A rendszerváltáskor, amint bejötték az országba a multinacionális édesipari cégek, mint például a Jacobs, a Danone, a Stollwerck vagy a Nestlé, rögtön felvásárolták a magyar édesipari vállalatokat (pl. a Szerencsét), és mi ekképpen már az ő édesipari termékeit forgalmaztuk. Annakidején

ólmakatona lassúsággal épültek fel a magánkereskedelmi rendszerek. A vevők viszont gyorsabb reagálást vártak, így mi ezt a rést meglovagoltuk. Előbb itt a családi háznál nyitottunk egy kis raktárt, amit aztán hamar kinőttünk, majd Bognár Imre bácsi és a fiai, az Imre és a Laci, akik egy többgenerációs kereskedőcsalád saurai, építettek nekünk a mai karate terem helyén egy épületet. Ez az épület volt a mi első raktárunk.

Nagyon gyorsan kinőttük ezt a telephelyet is (ez egy 100 raklapos raktár volt), és ekkor jött képbe már 1987-ben a valamikori SZÖLFA bázisa, amelynek az épületét az 1880-as években a Belatiny fiatalember építette. Ez a pezsgőgyártási központ 30 kilométerre volt a Törleyektől és a kutatások alapján én is találkoztam azokkal az információkkal, miszerint már 1905-ben ott volt Párizsban a világiállítás a Velencén, a Fő utcán gyártott aranyérmes pezsgőjük. Ezt a telephelyet aztán államosították, majd 1991-ben, a rendszerváltozás után a kormánybiztoson keresztül megvásároltuk. Igen bonyolult volt a vásárlási rendszer, így csak 1997-ben került a nevünkre.

Előtte a Demján Sanyi bácsinak az erdélyi rokoni kapcsolatából a Mudura család üzemeltette ezt a telephelyet Magyarországon. Így jöttünk mi képbe, az édesapjukon keresztül. Szolnokon volt a Kinder-tojásnak egy összeszerelő műhelye, a figurákat akkoriban még kézzel szerelték össze. Itt Velencén pedig volt egy központi raktárunk.

Itt raktározták az összes részt a tojásokhoz. Csak akkor ők már egy még nagyobb lépték, és ezért hozzánk kerülhetett a telephely.

Ekkor már 700 raklapos készlettel tudtunk itt dolgozni. Szerencsés voltam, mert a környékről igen jó emberek kerültek hozzánk dolgozni, volt olyan is, aki 24 évig dolgozott nálunk. Ebben az időben még 10-14 évig lányok is dolgoztak a cégnél. Az egész cégnek a felfutása alatt, 1989-től – mert akkor alakult a Kft. – a mai napig körülbelül 150 környékbeli dolgozója volt.

Aztán megöregedett a cég, megöregedtem én is, illetve voltak különböző változások. Volt egy világválság 2008-ban, illetve még azelőtt nyilvánvalóvá vált a globalizáció hatása és a multik gazdasági előnye. Végül pedig jött ez a covidos helyzet. Meg hát az idő azt hozta, hogy a kollégáim is megöregedtek, sokan nem is élnek már közülük, sokan nyugdíjasok ma már. A fiatalok pedig, akiket kitanítottunk, ma már nagyon sokan külföldön, más országokban vagy más termelési szegmensekben állják meg a helyüket.

Az édesipar fénykorában tevékenységünk kiterjedt Fejér és Veszprém megyére, sőt, az egész Dunántúlra. Ekkor már 25 fővel dolgoztunk általában, 15 teherautóval csokoládé-kekszet, ilyesmit szállítottunk. Ekkortájt saját szememmel láthatam a magyar édesipar teljes kirablását: a drázsírozógépek amelyek ott voltak Kőbányán, és amelyekkel a Dunakavicsot, és

más dolgokat gyártottak mind kikerültek Berlinbe. Manapság pedig már minden áru Belgiumból és Németországból jön vissza.

Nagyon sok külföldi felsővezető, aki ide lett helyezve, kapcsolatba került a mi cégünkkel is, mert én akkor már németül és olaszul is régóta jól beszéltem. Ezekkel az emberekkel jó üzleteket csináltunk. 1997-ben innét 30-40 km-re Budaörsön – amit én csak Bermuda-háromszögnek hívtam – megnyílt a Cora, az Auchan és az IKEA. Ezek a cégek az akkori félmilliárdos

forgalmunkat leszippanthatták 30-53 millióra, az 1500-as vevőkörünket pedig gyakorlatilag a nullára elvesztettük. Ennek eredményeképpen elengedhetlenné vált az, hogy profilváltást hajtsunk végre.

Sok kollégám átképezte magát, és elment egy másik gazdasági szektorba dolgozni. Ekkor jött létre a cég leghosszabb ideig prosperáló profilja. Magam sem gondoltam volna, de elkezdtünk robogókkal és segédmotorokkal foglalkozni. A Red Baron Kft. Magyarországon már nem tudott elegendő mennyiséget forgalmazni, így én 1500 darab robogót importáltam. De mivel nem mediterrán ország vagyunk, így a téli időszakra is ki kellett valamit találni, én pedig 2000-ben kikerültem Japánba. Akkor, első alkalommal rögtön 100 traktort vásároltam odakinn.

Kiss Eszter Zsófia: Ezek használt traktorok voltak?

Furi Mihály: Igen, használt traktorok voltak, Japán egy mezőgazdasági ország, a legkisebb zsebkendőnyi földterületet is megművelik és az a korosztály, amelynek tagjai ma már nem is élnek, vagy esetleg 70-80 évesek, azok még a vízbívalyról váltottak át az 1970-es években ezekre a traktorokra. Így indult be az ipari forradalom, a gépeknek, a technológiáknak a fejlődése. Emlékszem a gyerekkoromra. Akkoriban még nem volt semmi információ Japánról. Odakinn ezeknek a gépeknek a gyártását ▶

volt. Ma már az utca sincs meg, csak egy virtuális valamik van. Akkor szerencsémre pont nem voltam kint, meghalt ott vagy 20 ezer ember...

Nagyon beindult az üzlet, és nem tudtunk eleget vásárolni kint. Egész Kelet-Európa kistraktor szempontból üres volt. 15 országot szol-

gáltam ki, Finnországtól Svédorszáig, a volt jugoszláv tagállamokig, Németországba heti rendszerességgel szállítottunk ki. No meg Ausztriába. Talán egyszerűbb lenne azt felsorolni, hogy hova nem adtunk el. Európa ezt a használt japán traktor üzletágot rajtam keresztül tanulta meg. A mai napig nagyon jók a kapcsolataink, bármelyik országba megyünk. Képzelték, egy alkalommal Odesszában szállók ki a taxiból, jön szembe két helyi ember, és mondják: Fűri!

Kiss Eszter Zsófia: És megkímélt állapotban, mert a japánokról köztudott, hogy ők nagyon odafigyelnek az eszközeikre, így van?

Fűri Mihály: Azért Japántól messze vagyunk, és ami messze van az megszépül. Ez igaz Japán esetében is. Nem akarok ebbe mélyen belemenni, de például a japánok használnak vagy 4000 írásjelet, és aki ebből 2000-et tud az már tanult ember. Tehát van egy relatív nagy analfabétizmus. Úgy képzeljétek el, hogy annakidején a bivalyról váltottak át egy nagyon modern gépre. Ezt nagyon nehéz volt megtanulniuk, és inkább azért nem voltak elhasználódva a gépek, mert szó szerint csak zsebkendőnyi kis területük volt az embereknek, ott természetük a rizst. Inkább kevesebb és nagyobb eszközzel oldották meg a talajmunkákat.

Így kezdtünk el exportálni az USA-ba és Ausztráliába is. 2000-ben Európában csak a franciák előztek meg bennünket az üzleti eredményben. Én nagyon korán léptem be ebbe a kereskedelmi tevékenységbe. A partner cég előélete kapcsán nem félttem. Amikor először kint voltam Japánban, a reptérről busz helyett taxival vittek a legexkluzívabb szállodába. Akkor már 7 000 traktort hoztunk be. Ez nagyon nagy szám. Annyira, hogy ezért kellett csinálni egy kicsi kis céget Japánban. Hol máshol csináltuk, volna mint Fukusimában. A Mish Japán Trading ugyan egy ma is létező cég, ám az árhullám elvitte az egészet ami csak

gáltam ki, Finnországtól Svédorszáig, a volt jugoszláv tagállamokig, Németországba heti rendszerességgel szállítottunk ki. No meg Ausztriába. Talán egyszerűbb lenne azt felsorolni, hogy hova nem adtunk el. Európa ezt a használt japán traktor üzletágot rajtam keresztül tanulta meg. A mai napig nagyon jók a kapcsolataink, bármelyik országba megyünk. Képzelték, egy alkalommal Odesszában szállók ki a taxiból, jön szembe két helyi ember, és mondják: Fűri!

Autodidakta módon sajátítottam el a weboldal gyártást is, ezt másolták aztán a japánok, majd rajtuk keresztül több európai viszonteladó cég. A traktor szegmens nagyon jó volt, először idegenkedtek tőle, féltek tőle a magyar piacon, de aztán nagyon gyorsan felfutott. Országosan nyolc viszonteladónk volt, közülük most több is piacvezető. Hála Istennek velük is nagyon jó maradt a kapcsolatunk. No, ez volt a traktorcég! Amit ti is hiányoltok, hogy miért nem jönnek hozzánk megnézni a gyerekek a gépeket, az én is hiányolom. Én is próbálkoztam annakidején a helyi mezőgazdasági iskolával: meghívtam őket, jöjjenek el hozzánk, itt van 400-600 traktor, ilyet nem találunk sehol sem – egyszer se jöttek oda.

Kiss Eszter Zsófia: Ide se jönnek, a helytörténeti kiállítást megnézni!

Fűri Mihály: Nagyon szívesen átadtam volna a tudásomat, de nem volt iránta fogadókészség...

Kiss Eszter Zsófia: Szomorú.

Fűri Mihály: Aztán a cégnek az lett volna a következő lépése, hogy a következő generációnak adjuk majd a vezetést. Közép- és felsővezetőket nevelünk ki. A fiam meg a lányom, mikor egyetemisták voltak,

nyaranta 1-1 hónapot kötelezően vitték a céget. Nagyon jó személyi háttérrel, hiszen akik ott voltak, remek szakemberek voltak. Szóval a kisujjukban volt minden. A fiam nagyon kis korától, már 8 évesen járt velem Japánban, Honkongban, Kínában és Amerikában. Amikor úgy volt, hogy most, akkor nekik kell átvenni a kormányrudat, akkor a két gyereket elküldtem, Japánba, Amerikába, hogy direkt ilyen irányba taníttassam őket. Kértem, hogy akkor pozícionáljátok magatokat, hogy akkor mi legyen a céggel. Persze letettek mindent elém a kölykök és végül azt mondták: apa, anya, nagyon ügyesen csináltok mindent, de mi megyünk a saját utunkra!

Kiss Eszter Zsófia: Mondanál néhány mondatot a felnőtt gyermekeidről?

Fűri Mihály: Igen, van két unokám a fiamnál, lányom pedig a mai kor sablonja szerint él: a karrier mellett a család nagyon sok időt elvenne, így a kettő nem egyeztethető össze. Ketten maradtunk a feleségemmel együtt immár 39 éve. Sajnos nem tudtunk külsőt se a cégbe integrálni, habár voltak rövid távon nagyon ügyes srácok nálunk, akik jó kis ugródeszkások lettek vol-

na, de a multikkal nyilván nem tudtunk versenyezni. A piac is tagolódott, a konkurencia nőtt, meg a piaci hatások is úgy alakultak, hogy 2019 óta nem importálunk, azóta gyakorlatilag parkolópályán van az üzlet. Ez olyan, mint a covid idején volt: mindenki maradt készenlétben.

A velencei telephelyeinket érdekes módon nem tudjuk eladni. Nincs kereslet. Magyarországon arra, hogy hitelből vagy magántőkéből valaki ilyen telephelyet fejlesszen, arra nincs piaci kereslet. Egyszerűen nem éri meg a cégeknek. Ilyen, hogy zöldmezős meg ilyen-olyan pályázat, nincsen. A Fő utcában lévő telephelyünk a

mai napig megvan. Az egy félhektáros terület, 61 méteres utcafronttal. Bővítésre tökéletesen alkalmas lenne.

A másik telephelyet nagyon nehezen tudtuk megvenni, akkor relatíve még fiatal voltam, sok idősebb iriggyel. Azt már 1999-ben megvettem volna, hogy fejlesztem, de csupán 2002-ben sikerült megszereznem. Elég rossz szájízem lehetett volna annakidején, mert 15 vállalkozói területet jelöltek ki, ma pedig csak mi vagyunk ott egyedül. Meg is versenyeztették, jól „besegítettek” nekem. Mi vagyunk itt helyben az elmúlt 30 év átlagában a legnagyobb adófizetők. Van ugyan régebbi cég, mint a Heiden, de azért a Fűri Kft. vagy nevezzük bárhol, 1984 óta működik. Ezidő óta tartom magam kereskedőnek. Ma viszont már nincsen jövőképem a céggel kapcsolatban.

Kiss Eszter Zsófia: Ez már történelem.

Fűri Mihály: Tudom, hogy egyesek szerint nagyon nyereségorientált, „tőkés-kapitalista” cég voltunk abban az időben, de azért a helyi focicsapatnak mégiscsak mi voltunk a szponzora. A mai napig büszkén emlékszem arra, amikor spontán átszaladtunk a gyerekeknek az oviba 100 labdával. Persze erre semmi visszaigazolás nem érkezett.

Kiss Eszter Zsófia: Említsük meg a kilátót is!

Fűri Mihály: Engem hívtak anno Székesfehérvárra is, hogy építsünk ott egy telephelyet, de én azt mondtam: nem, én itt lakom. Amikor lebontották a régi benice-hegyi kilátót, én megterveztettem az új kilátót: ott volt az a 3 hektáros terület: sporterdő, fitnesserdő kellett volna oda. Viszont ott is voltak olyan irigyek, akiknek fogalmuk sem volt arról, hogy mi legyen! Nagyon sokszor kellett szerződést módosítanunk, körbehurcoltak minket, mint a véres kardot mindenfelé, hogy micsoda kilátó, még újságcikkek is voltak róla.

Aki ma ezt olvassa talán el sem hiszi azt, hogy ment ez annakidején, mert sokkal modernebb, nyitottabb világban élnek. Annakidején ez úgy történt, hogy te kitaláltál valamit, elmentél a kompetens emberhez, elmondtad, hogy mit akarsz, átfuttattad pár emberen keresztül, akiknek persze fogalmuk sem volt róla, hogy te mit is beszélsz, azok pedig rájöttek, hogy nem is hülyeség ez.

Na, akkor a HVG nevű lapban megjelentették a kilátó projektet, majd

megpályáztatták, és arra érkezett öt terv: a pályázatra és is benyújtottam anyagot, és azt is megnyertem. Nagyon sokáig fájt nekem a kilátó, majd aztán jött egy befolyásos ember, akinek én ezt az ötletet már régen elmondtam. Ismerte a sztorit, az egész kilátót ő karolta fel, és pontosan az 50. születésnapomon került sor az alapkövetételre. Ez 2014. december 18-án történt.

Többek között a vízisi pályát is az én kezdeményezésemre valósították meg. Elvittem a területet Győrbe, és megnéztük hogyan működik. Utána még jet-ski bemutatót is tartottunk a tavon. Egy nagyon jó német barátommal megcsináltuk volna a pályát, viszont jöttek a Rolandék, akik szakmailag nagyon előttünk jártak. Nekik volt kedvük ehhez, nekem pedig nem az volt a főcélom, hogy a gazdasági résszel foglalkozzak, hanem az, hogy egy újabb szabadidős tevékenységet honosítsak meg. Ő szakmailag jobban értett hozzá, így aztán megcsinálta és a pálya a mai napig csodálatosan működik. Beszélhetnék még a nadapi focipályáról, és még egy sereg turisztikai és sportfejlesztésről is, amelyben szerepet vállaltam. De legyen most ennyi elég. Köszönöm szépen megtisztelő érdeklődésüket!

Kiegészítés: Az édesipari termékekkel foglalkozó cég prosperált, országos szinten ismert volt. A traktorcég is összeforrott Fűri Mihály nevével. Ha bárhol az országban azt mondták: kistraktor, akkor az egyet jelentett Velencével. Ami vezetői tapasztalatot Fűri Mihály külföldről hazahozott, azt itt-hon beépítette a cégeibe.

Társadalmi szerepvállalásai: két ciklu-

son keresztül volt képviselő és bizottsági tag is. A pénzügyi bizottságban többen fontosabbak voltak nála, de ezt a fiatalága miatt nem vette zokon. Ezzel szemben az idegenforgalmi bizottságban – akkor már 4 nyelvet beszélt – be se választották. Ez rosszul érintette. Céggént gyermeknap programokat szervezett. Magánemberként gyermeknyaraltatás szervezett saját erőből. Olyan gyermeket jutott el nyaralni, akik nem juthattak el külföldre. Bulgáriába például két csoportot szervezett. Sportolókat is támogatott Velencén és a környéken egyaránt.

Testvérvárosi kapcsolataink kiépítésében is részt vett, eleinte még Kápolnásnyékkal közösen. Vicenza városával vette fel a kapcsolatot. Volt is egy dele-

gáció anno Velencén onnét. Lenne lehetőség most is erre a kapcsolatfelvétellel, illetve másokra is Olaszországban illetve Horvátországban. Jelenleg azonban Görögországgal kezdeményez kapcsolatfelvételt. Misi görögül tanul és Beloianiszba jár. Régen volt is látogatás Görögországban, még Surá nyiné Oláh Ágnes idején, ekkor megállapodás is született. Milyen jó lenne feleleveníteni az egykori kapcsolatokat!

Hobbijai: MotoCross, tengeri horgászat, szőlészet-borászat, építészet, oldtimer járművek, egy kis közélet és elfogadott mennyiségű lokálpatriotizmus.

A képek Fűri Mihály tulajdonát képezik.

Közlemény: A Helytörténeti Egyesület állandó kiállítása, megújult témában előre láthatólag szeptember végétől tekinthető meg.

Észak és Dél

A Velencei-tó sok szempontból hasonlítható nagy testvéréhez, a Balatonhoz. Az északi part hegyvidéke és szőlői, a déli part síkja, strandjai és üdülőövezetei, valamint a nyugati rész nádtengere és madárvilága egyaránt egy kicsiny Balatonra emlékezteti az ide érkezőket. Ez talán nem is véletlen műve, hiszen a tó környékének turisztikai fejlesztéseit és településrendezési koncepcióját a Velencei-tavi Intéző Bizottság éppen e kettősséget hangsúlyozva igyekezett kidolgozni. Az északi és a déli part közötti különbség mellett azonban kérdéses volt a keleti part, vagyis Velence településének szerepe. **Dr. Dabronaki Pál államtitkár, a Velencei-tavi Intéző Bizottság elnöke 1972-ben a Figyelő című folyóirat hasábjain tette közzé a „Velencei-tó Nagy Programja” címmel a bizottság vízióját a tó környéki települések szerepéről és turisztikai feladatairól. Az alábbiakban ebből közlünk egy rövid részletet.**

A velencei tájegység területfelhasználását a Fejlesztési Program és a tervek két alapvető területre bontották: a déli és az északi területekre. E két terület jellege és üdülési lehetősége alapvetően eltér. A déli parton a század 30-as éveiben létesült és ellátatlan üdülőterületek rekonstrukciója és fejlesztése, a hiányosságok pótlása a fő feladat, míg az északin új, korszerű, komplex tervek alapján kialakítandó üdülő- és kirándulóközpontok létesítése a cél.

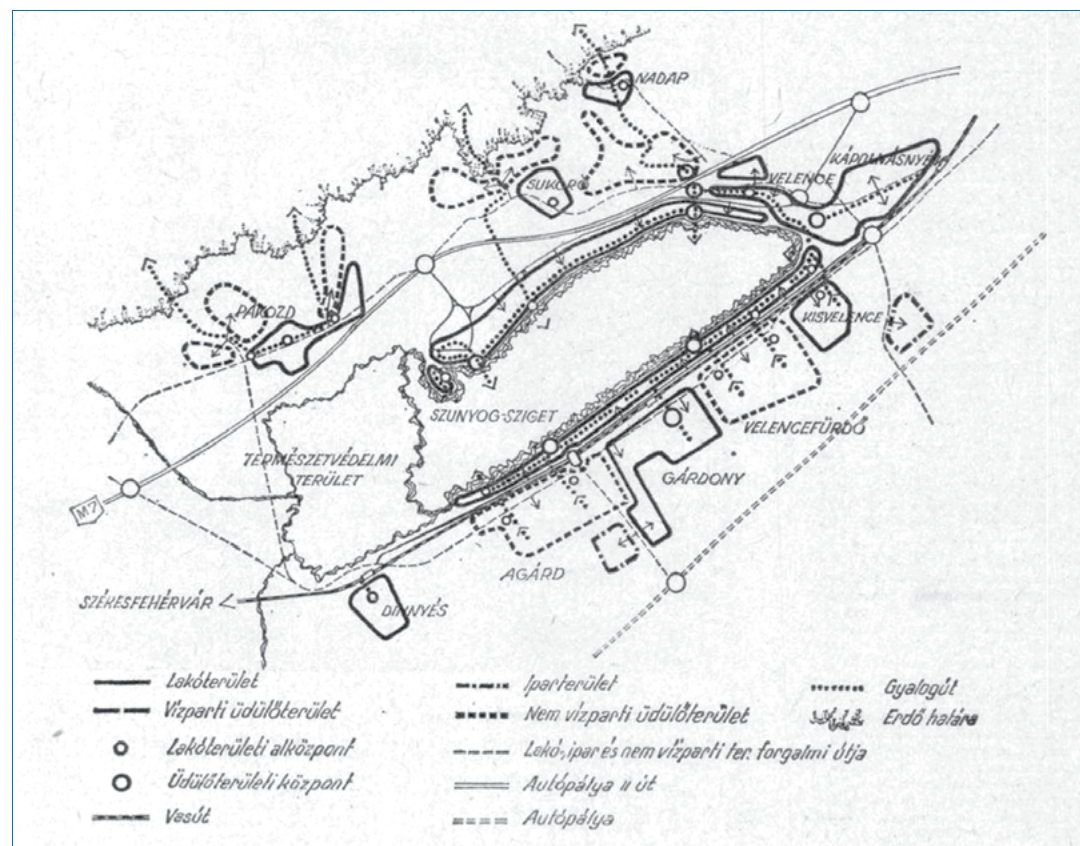
A déli területen a parti iszapos, nádas területek feltöltésével, valamint az agárdi üdülőterületek déli és nyugati irányban való fejlesztésével lehet új üdülőterületeket kialakítani. A parton magasabb szállodák, vállalati társas üdülők és strandok építését tartalmazzák a tervek, míg az Agárdhoz csatlakozó új területeken a kis családi nyaralók építésére van lehetőség. Az ellátás érdekében Agárdon, Gárdonyban és Velencefűrdőn ellátási centrumok és alcentrumok létesülnek. A strandok kiépítésével és fejlesztésével, a régi üdülőterületek beépítésével, s az új üdülőterületek kialakításával mintegy 60 ezer állandó üdülő és 25 ezer hétfélig kiránduló elhelyezésére és fogadására lesz képes a déli terület.

A déli és az északi üdülőterületek között, Velence területén, a volt kastélyparkokban és azok közvetlen környezetében épül ki az ország első ifjúsági üdülő- és kirándulóközpontja, amely mintegy 6000 fiatal és 1500 gyermek számára nyújt kiránduló- és üdülési lehetőséget. Az északi területvelencei részén, az úgynevezett

„velencei kanyarban” épül meg a mintegy 2500 autót befogadó autós strand, egy 1500–2000 főt befogadó korszerű üdülőtelep a hozzá tartozó szabadstranddal. Ettől északra, a Bencehegyen, romantikus környezetben szőlők és gyümölcsösök között és szép kilátású domboldalon további

alkalmas evezőspálya és vízisporttelep.

Az északi terület legnagyobb üdülőterülete a Pákozd és Sukoró közigazgatási határában levő partszakaszon épül ki. Itt mintegy 15 ezer állandó üdülő és 5 ezer hétfélig kiránduló befogadására alkalmas üdülővárosépül. A tervek

2000 ember üdülhet.

E három üdülőterület központjában épül meg az autósellátó központ. Itt siker-üzemanyagtöltő állomás, autós csárda és étterem, valamint motel és különféle ellátó létesítmények épülnek. E sokszínű és eltérő profilú üdülést nyújtó területekhez csatlakozik a part mentén kiépítendő országos és nemzetközi versenyekre

szerint itt családi nyaralók, vállalati és társas üdülők, SZOT-üdülők és szállodák, vagyis az üdülés összes formája és lehetősége megtalálható lesz. Hasonlóan a Bence-hegyi szőlőkben és gyümölcsösökben kialakítandó üdülési lehetőségekhez, a Sukoró és Pákozd községhez tartozó területeken mintegy 4000 ember üdülhet.

A Velencei-tó környékének pusztuló-megmaradó értékei

A Velencei Vasútállomás

A Velencei Vasútállomás a Velencei-tó déli részén található, helyi egyedi védelem

régen is fontos szerepet is játszott, az itt lakók könnyen eljuthattak Budapestre és

Székesfehérvárra, és nagyon sokan a városokban kerestek és találtak munkát. Ugyanakkor egy lehetőség is volt azoknak, akik az idegenforgalom 1930-as évektől történő fellendülése miatt Velence-re vonattal könnyebben eljutottak. Az eredeti vasútállomás épülete hosszú, földszintes épület volt csempeburkolattal. Krassó Virgil építész terve alapján épült 1939-ben.

Az új épület 2014-ben az eredetihez közel hasonló építészeti kialakítással és épülettömeggel épült meg. Boltíves külső váróterme és zárható belső váróterme van. A mosdó helyiség az épület déli végében helyezkedik el. Az épület piros cserépfedést és az oromfalon deszka burkolatot kapott. A pillérek közel kirakottak.

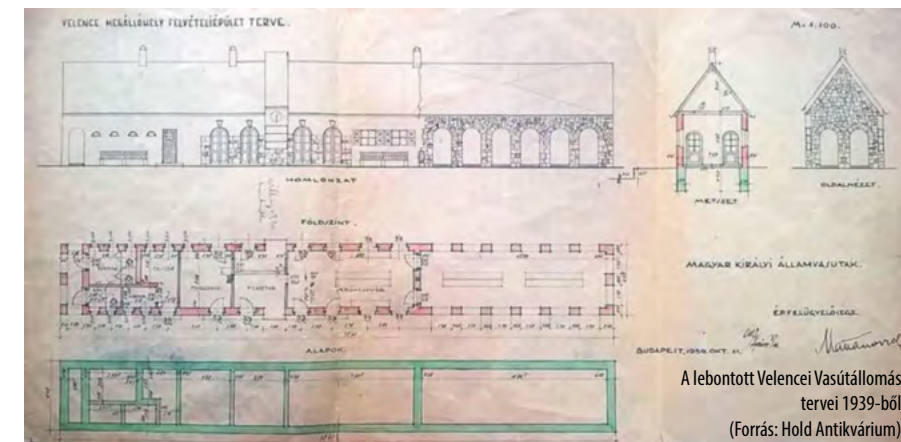
Dr. Petrus József Csaba
műemlékvédelmi szakmérnök

A Velencei Vasútállomás az 1970-es években
(Forrás: Bauer László felvétele)

alatt áll (helyrajzi száma: 4312). Az épület a Velencei Települési Értéktár része. Az eredeti vasútállomás épületét 2014-ben lebontották a Budapest-Székesfehérvár vonalfelújítás keretén belül és új állomásépületet építettek.

Az 1850-es években indult meg a Déli Vasút építése Budapesttől Fiume felé, amelynek Budától Nagykanizsáig tartó szakaszát 1861-ben adták át. Az 1930-as évektől a Velencei-tó déli partjára helyeződött át a fejlődés a vasút- és az útépítés révén. A vasútvonal Velence életében

A Velencei Vasútállomás napjainkban
(Forrás: a szerző saját felvétele)

Gyermeknyaraltatás Velencén

Fehér Árpád a Velenceblog szerzője május 20-án ismét a velencei fürdőletről tett közzé egy igen érdekes összeállítást. Ez alkalommal Kovács Mária és Kárpáti Miklós ismereteire, megjegyzéseire és képeire is támaszkodva világít rá arra, hogy miképp zajlott a gyereküdültetés 1945 előtt városunkban. A teljes bejegyzés elérhető a [velenceblog.com](https://www.velenceblog.com) oldalon. Az alábbi rövid, képekkel ellátott írás csupán részleteket közöl, ízelítőt ad a sokkal részletesebb, személyes hangú eredeti blogbejegyzésből.

Nyári, vonatról leszálló gyermektömeg. Izgatottak, kíváncsiak. Idegenek. Jó ideig azt gondoltam, ez valami új, az általam is megélt szocializmus-féle tartozéka volt itt. Hát nem!

A tudatlanságomhoz képest meglepően sok a téma irodalma. Jónak lenni, gondoskodni népszerű dolog volt mindig is, szép olvasnivaló. Hogy el ne vesszek a részletekben, először Kárpáti Miklós gyűjteményében, meg a sajátomban fellelhető fotókat mutatom be. Csak ezután lesz szó – a türelmeseknek – arról, honnan is indult ki mindez, hogy jön ide egy világháború, király, kormányzat, főváros, antant országok, vallás, vöröskereszt. Innentől kicsit bonyolult lesz.

A bejegyzés ötlete most is egy árveréssel indult. A licitre kínált képen egy korabeli busz előtt gyerekek és felnőttek

állnak. Alul a felirat: „Sz.főv.gyermeknyaraltatás Velencén”. (forrás: Darabanth). A lap hátoldalán aláírások, pár gyerek az itt nyaralók közül. A kép valamikor 1924. és 1944 között készülhetett. A busz miatt inkább a harmincas éveket gyanítom. A kép kapcsán Kovács Mária Györgyi felfigyelt a buszon található feliratra és 1927 és 1934 közé szűkítette a kép készültét. A többi kép Kárpáti Miklós gyűjteményéből való:

A következő, 1930-as kép a Gudenus-Kacsokovics kastélyt mutatja már

Velence Állami gyermeküdülő-telep (forrás: Kárpáti Miklós)

Történetéről Kárpáti Miklós így írt egy Facebook-bejegyzésében:

„Állami gyermeküdülő-telep. (A volt Gudenus-Kacsokovics-kastély)

1928-ban, Kéringer felvétele után kiadta a velencei Hangya fogy. és ért. szövetkezet és Monostory György. 1930-as postabélyegzővel. A gyermeküdülőből kialakított szabadlégi iskolához 1928 őszén épített ú.n. fekvőcsarnok. (Ma újtelepi óvoda.)

„Ez az a ritka alkalom, amikor a képeslap felira-

visszamaradt budapesti gyermekeket Velencén. Az üdülési idény lezárulta után született döntés arról, hogy a továbbiakban nem gyermeknyaralóként, hanem TBC által veszélyeztetett gyerekek szabadlégi iskolájaként hasznosítják az ingatlant. A minisztériumi jelentés szerint az „erdei iskola modern fekvőcsarnok építésével lett tökéletessé és tel-

jessé. A fekvőcsarnok 70 gyermek szabad égi alatti oktatására és fektetésére van berendezve. Két végén tél idejére 1–1 tanterem épült.” Mivel a gyermekeket fél- és egyéves turnusokban fogadták, gondoskodni kellett a tanításról is, ezért a Szent Keresztről Nevezett Irgalmas (röviden: Keresztes) Nővérek rendjével kötött megállapodást a minisztérium az iskola működtetésére. Az épületet 1929 februárjában átadták a nővéreknek, majd az épület alkalmassá tétele: rendház, kápolna, hálólótermek, stb kialakítása után 1929. június 29-én helyi és országos notabilitások jelenlétében a székesfehérvári püspök megbízottja felszentelte a kápolnát és az épületet. A Szent Erzsébet szabadlégi iskola 70 gyermekkel azonnal megkezdte

működését és ettől fogva 10 éven keresztül évi 70, 1938-tól – szellemileg kissé visszamaradott leányokkal – 150 fő volt a folyamatosan ellátott gyermekek száma.

A háború után, az iskola államosítása után ez a tevékenység megszűnt, a kastélyból lett rendházba és iskolába lakókat költöztettek, a három oldalról zárt fekvőcsarnokból – minimális átalakítás után – az újtelepi óvodát hozták létre. Ez az épületrész a későbbi átépítések ellenére a mai napig felismerhető. Az egykori Gudenus-Kacsokovics-kastélyt több mint tíz éve ledózerolták, helyén egy Rózsakert fantáziánévű, eddig 30, hamarosan 55 lakásos társasház terpeszkedik.”

Szintén Kárpáti Miklós gyűjtése az a montázkép, amin ezúttal szemből tűnik fel a Gudenus kastély-már állami gyermeknyaralótelepként, 1928-ban. Figyelemreméltó a képeslapon látható vízállás is, mint mellékkörülmény. Végül ismét csak

gyermeküdültetéssel és gyógyítással.

Forrás: KM/Magyar Hírlap, 1928.06.29.

A főváros és a kormányzat (nagyobb városok) e célú politikája időben nagyjából párhuzamosan alakult ki, és ez az az első biztos pont, amikor Velencén megjelennek a nyaraltatott gyerekek.

Kárpáti Miklós kutatása szerint 1927-ben, -nagyjából három évre a főváros első ilyen kezdeményezése után- cikk számol be arról, hogy Velence is szerepel a programban. Magánházakban és a velencei zárdában (ma az az ófalusi óvoda) helyeztek el gyerekeket- jutott Miklós a következtetésre.

A Friss Újság 1927.aug. 24-i száma. (Forrás: ADT-Kárpáti)

Miklós jóvoltából a kedvencem, csomó gyerek és felügyelőik egy csónakon, hátterben a katolikus templom. (A fotó tehát a Tóbíró-köz közelében készült)

Az Esti Kurir 1927. aug 24-i száma. (Forrás: ADT-Kárpáti)

Az 1930-as évek közepére a Pedagógiai Lexikon (1936.) adatai szerint a nyaraltatott létszám évi 20 ezer fölött volt. Kecskeméten pl. 1926-tól működött helyi kezdeményezésre, Velencén 1928-tól működött (KM), Sopronban és Farkasgyepűn 1929-től az Országos Gyermekvédő Liga működtetett

gyermeknyaraltatást, szabad levegős gyógyítást. Fotók tanulsága szerint a nevelő pedagógusok jellemzően apácák voltak. Ismét csak Kárpáti Miklós gyűjtése az a három, 1925-30 közötti főispáni felhívás, amelyekben a megyeközponti és vármegyei közigazgatási vezetők hívnak fel a fővárossal való együttműködésre. Tehát viszonylag komoly figyelem irányult a gyermeknyaraltatás megyei szervezésére.

A 15 év alatt a fővárostól 186.760 család kért gyermeküdültetést és ebből összesen 128.303 (68%) kapott. A szám természetesen nem tartalmazza azt az összességében jóval nagyobb csoportot, akik jótékony, csereprogramok és a kormányzat révén nyaralhattak. A 128 ezer gyerek egy kis töredéke nyaralt itt, Velencén. Róluk készültek a bejegyzés eleji fotók. Velencén 1927-től már egészen biztosan volt már Velencén Fővárosi gyermeknyaraltatás, 1928-tól pedig állami, és szinte biztos, hogy pl. csereüdültetések révén más megyékből is érkezettek akkoriban gyerekek, ami már akkor is kiterjedt, sokféle, bár nem tömeges gyakorlat volt.

— Tbc-s gyermekek nyaraltatása. Az állami gyermekmenhelyek az idén a tavalyinál sokkal szélesebbkörű gyermeküdültetésre rendezkedtek be. Az ország minden részéből kiválasztották a csont-, mirigy- vagy izületi tbc-ben szenvedő gyermekeket és azokat Gyopáros fürdőhelyen helyezték el. A gyógyüdültetést három hónapon keresztül százas turnusokban végzik. Több ezer szegény gyermek Tóvárosban és Egerben fog nyaralni, azonkívül a velencei volt Gudenus-kastélyt is gyermeküdülő-teleppé alakították át, itt ugyancsak gyermekeket helyeznek el. A budapesti Állami Gyermekmenhely a kötelékébe tartozó mintegy húsz ezer gyermek közül választotta ki azokat, akik az üdülésre feltétlenül rászorulnak.

Az 1928-ban megvett, 1929-től pedig egész évben működő Szent Erzsébet Szabadlégi (erdei) iskola gyakorlatilag a háború végéig működött, mégpedig az épület átalakítása után egész évben, gyógyítási illetve rehabilitációs céllal. Kárpáti Miklós ehhez még hozzáteszi azt is, hogy: „az iskolában 3-4 apáca látta el 24-órás szolgálatban a 70-150 leánygyermek gondozását és tanítását. (Ezt civil pedagógusokkal nemigen lehetett volna elvégeztetni.)”

— Tizenegyezer pesti gyermeket nyaraltat a főváros a Dunántul és a gyermeknyaraltatási akció igazgatója most járta körül a falvakat, hogy megnézzé, vajon mennyire sikerült a gyermeknyaraltatási akció. Győrött, Ósánakfalván, Bakonykopányon. Veszprémmegye több faluján, Velencén. Sokorón és sok más helyen jártak. Megállapították, hogy az összes gyermekek jó színben vannak és eléggé meghízának a dunántuli nyári szülők jó köztán. Van olyan, aki négy hét alatt 6-7 kilót is hizott. A gyermekeket annyira megszerették, hogy már előre sírnak a jó dunántuliak azon, hogy nemsokára megkezdődnek az iskolák és hazaviszik a pesti kis vendégeket. Egyes helyeken a gyerekeket örökre is akariák fogadni. Amennyire örvendetes is a gyermeknyaraltatási akció vezetőjének a rövid beszámolója, annyira sajnáljuk, hogy nem sikerült az összes gyerekeket kihelyezni, akik nyári üdülésre szorultak, mert bizony a kis anyagi lehetőségek miatt soknak itthon kellett maradni. Reméljük, hogy a jövő esztendőben az akció annyira kibővül, hogy minden fővárosi gyerek, akinek szülei nem vihetnek saját költségükön nyaralni, a székesfővárosi gyermeknyaraltatás jótéteményében fog részesülhetni.

A XX. század elején Velence egy kis település volt... aztán jött egy vesztes háború, amikor az ország bezárult. A Hajdu testvérek és sokan mások „kitalálták” az

Az utolsó állomás, ahová már öreg este érkezünk, a *velencei tó partja*. Itt két községben: *Velencén és Sukorón* helyezték el zárdában, villában és iskolákban a gyerekeket. A koromsötét falusi éjszakában már sehol semmi fény. Pihen a falu és *alszanak a gyerekek*. Végig a termeken a z alvók monoton muzsikája, álomba mosolygó szöke és barna gyermekfejek tengere, akik elfáradva a játék és a sok kosztolás munkájában, most heverik ki a nappal sok fáradalmát. A magasra emelt petróleumlámpák világa fantasztikus nyalábokban világítja meg a szoba alvó apróságait: itt egy kéz, ott egy láb, amott egy fej ugrik elő a világosságba. Mindenütt rend és nyugalom. De

üdülőtavat, a mai turizmus előképét. Ott volt a vasút. A lassan kialakuló szolgáltatások, gondolkodásváltozás körébe aztán és gyaníthatóan nem zökkenőmentesen jött a befogadás, amibe idővel az is belefért, hogy 1938-tól fogyatékosok is élhettek itt-gyakorlatilag (más-más helyszínen) – ifjúkoromig. Eközben, évtizedek alatt Velence gyökeresen, sokak kárára, ám még

többek hasznára átalakult azzá, amiként ma ismerjük.

A teljes bejegyzés az alábbi hivatkozáson érhető el: <https://velenceblog.com/2023/05/20/gyermeknyaraltatas-velencen/>

Köszönjük Fehér Árpád és Kárpáti Miklós helytörténeti feltáró munkáját!

Közt.	Üdülőtely	E t k e z é s e k					Cal.
		reggeli	tiédrai	ebéd	szonka	vacsora	
VII/16.	Balatonzamárdi (virmellett)	Mézeskenyér (100 gr.)	Zöldbabléves csipetkével, sertésült burgonyával			Tejbenríz	2.599
	Dédes (hegyvidék)	Gyümölcsizes kenyér	Zöldbabléves csipetkével, savanyúburgonya sertésülttel			Tejbenríz	2.720
VII/17.	Balatonzamárdi	Gyümölcsizes kenyér	Lencseleves csipetkével, édesburgonyafőzelék			Gulyásleves	2.279
	Dédes	Zsairoskenyér	Lencseleves csipetkével, mákosmetélt			Rakottburgonya	2.761
VII/18.	Balatonzamárdi	Szilvalzes kenyér	Köményleves kenyérokával, tökfozék vagdalt hússal			Zsemlyegombóc gyümölcsizzel	2.727
	Dédes	Mézeskenyér	Húsleves metélttel, keikáposzta párolt marhahússal			Zsemlyegombóc gyümölcsizzel	2.587
VII/19.	Balatonzamárdi	Zsairoskenyér	Húsleves kockatésztával, vadas mártás, marhahús, gombóc, pogácsa			Sajt, pogácsa	3.231
	Dédes	Vajaskenyér	Zöldsgéives, vagdalthús, burgonya, pogácsa			Sajt, pogácsa	3.378
VII/20.	Balatonzamárdi	Mézeskenyér	Zöldsgéives daragalskával, sodrott burgonyafőzelék			Sertéspörkölt rizssel	2.693
	Dédes	Zsairoskenyér	Köményleves kenyérokával, sodrott burgonyafőzelék			Sertéspörkölt rizssel	2.780
VII/21.	Balatonzamárdi	Vajaskenyér	Köményleves kenyérokával, zöldbabfőzelék vagdalt hússal			Túrósmetélt	2.757
	Dédes	Mézeskenyér	Tarhonyaleves, keikáposztafőzelék vagdalt hússal			Túrósmetélt	2.538
VII/22.	Balatonzamárdi	Szilvalzes kenyér	Zöldbabléves csipetkével, zsemlyegombóc izzel			Zöldsgéives rizs máj	2.658
	Dédes	Liptóitúros kenyér	Kalarabéleves, zsemlyegombóc izzel			Pirított máj, burgonyával	2.342
VII/23.	Balatonzamárdi	Mézeskenyér	Tarhonyaleves, keikáposzta sertésülttel			Daramorzsóka izzel	2.700
	Dédes	Gyümölcsizes kenyér	Tarhonyaleves, tökfozék sertésülttel			Daramorzsóka izzel	2.787
VII/24.	Balatonzamárdi	Zsairoskenyér	Szárazbabléves csipetkével, lekváros metélt			Savanyútojás burgonyával	2.773
	Dédes	Mézeskenyér	Szárazbabléves csipetkével, lekváros metélt			Savanyútojás burgonyával	2.653
VII/25.	Balatonzamárdi	Liptóitúros kenyér	Húsleves metélttel, spenótfozék párolt hússal			Serpenyősburgonya	2.430
	Dédes	Vajaskenyér	Marhahúsleves metélttel, zöldbabfőzelék párolt hússal			Serpenyősburgonya	2.513
VII/26.	Balatonzamárdi	Vajaskenyér	Zöldsgéives kockatésztával, párisi-szelet burgonyával és rizsfelfőjt			Sajt, szilva	3.032
	Dédes	Zsairoskenyér	Zöldsgéives kockatésztával, párisi-szelet burgonyával, alma			Sajt, körte	2.492
VII/27.	Balatonzamárdi	Szilvalzes kenyér	Burgonyaleves, tökfozék, sertéspörkölt			Káposztás-kocka	2.598
	Dédes	Szilvalzes kenyér	Burgonyaleves, zöldborsófőzelék sertéspörkölttel			Káposztás-kocka	2.573
VII/28.	Balatonzamárdi	Mézeskenyér	Húsleves kockatésztával, paradicsomos burgonya párolt hússal			Tejbenríz kávéval	2.457
	Dédes	Mézeskenyér	Húsleves kockatésztával, zöldbabfőzelék párolt hússal			Tejbenríz kávéval	2.372
VII/29.	Balatonzamárdi	Liptóitúros kenyér	Zöldsgéives metélttészttával, gyümölcsizes gombóc			Rakott káposzta	2.732
	Dédes	Zsairoskenyér	Zöldsgéives metélt tésztával, gyümölcsizes gombóc			Rakott káposzta	2.906

Statistikal Közlönyek.

4

A Velencei tó-vidék életéből

Aki érdeklődik a Velencei-tó természeti értékei, és különösképpen a madárvilága iránt, annak nem kell bemutatni Chernel Istvánt, a neves ornitológust, a Magyar Királyi Madártani Intézet vezetőjét, és a Velencei-tó jeles ismerőjét. Munkái, fordításai, megfigyelései új szintre emelték a tó madárfaunájának megismerését. 1890 és 1930 között közreadott élvezetes leírásai, élménybeszámolói pedig közelebb hozták az olvasókhoz a nádasok rejtett, ám izgalmas és szép világát. A Vadászlap 8. évfolyamának 1887. évi számában egy költői nyelvezetű beszámolót közölt a szerző arról, hogy milyen titkokat is rejt a halkan susogó nádrengeteg. A nyár végi madárvonulások megkezdődésével tanulságos lehet elolvasni azt, hogy miképp látta Chernel István és a velencei tóbíró éppen száz éve a helyi madárvilágot.

Hazánk nagyobb állóvizei és mocsarai közt kiterjedésre nézve a Velencei-tó vidéke harmadik helyen áll ugyan, de madárfaunája, vadász-és halász-élete tekintetében a a Balatonnál és a Fertőnél nem kevésbé érdekes. Sekély mélysége folytán alját terjedelmes náderdők verik föl s lefolyását hatalmas mocsarak, csórás csuhisok, szigetek alkotják, a lehetőleg

a Velencei-tó meg az említett ingoványok maradtak vissza – beszélő emlékei elmúlt időknek.

Mig magán a tavon áthatolhatatlan rengetegekre zöldülnek a nádasok s azt helyenkint ellepik, a partok jó részben szilárdak, kevésbé posványosak, sőt nádmentesek, addig a dinnyési rész fő jellege a sok nádas, a posványos part tarka

az imént leirt vonásoktól, mert itt a nád a partig megyen és nemcsak náderdőkre, hanem avas torzst azaz lekaszált, de ki nem hajlott nádhelyek rothadó töveire is akadhatunk, melyek helyel-közzel meglehetősen kiterjedésben barnulnak az élő nád közt s hajóval majdnem járhatatlannok lévén, a vízi vadnak biztos menedékhelyet szolgáltatnak.

kedvezőbb tartózkodási helyet nyújtva a vízi-és mocsári madaraknak. Kétségtelen, hogy valamikor – s nem is a ködös őskorban – ezek a mocsarak a Sárréttel összefüggtek, sőt egy nagy tavat alkottak, melynek terjedelmes víztükréből egyedül

megoszlasban, úgy, hogy itt a növényi élet uralkodik a vizek és ingoványok közt s nem engedi azt, hogy nagyobb víztükrökre vethesse sugarait a minden élet forrása – a nap. Azonban a Velencei-tó nyugati partjai, úgy mint a déli is, elütnek

Az ilyen élőnáddal keveri avas torzsoakat, a halásznylv itt rigyáknak hívja, megkülönböztetésül az öreg nádtól, a hatalmas, életképes részletektől. Abban is, ebben is nem igen juthat az ember előbbre és így békén lubickolhat benne a

szárcsa, csoboghat a bujár, bukácsolhat a kacska, danolhat a nádizenér, se vadász se madarász nem veheti ki őket a beközelíthetetlen „lebuj” nyugalmból. Dinnyésnél a síkvizet mindjobban ellepő növényzet a lápvidéket legszebb összhangjában tünteti föl. A tó lassankint keskenyül, egyes kopolyák emlékeztetnek csak hajdani uralmára. Kajtornál még utolszor erőlködik kiszélesülni – azután lefoly, elenyészeti az emberi kéz — a lecsapolás. Ez a mocsárvidék valódi eszményképe a vizivadak tanyájának. Egyes csatornák, tavak, szigetek, füzes-csuhs darabok rendetlen összevisszaságban, valami eredeti, ősi vonást kölcsönöznek a tájnak, mely szigetként emelkedik ki a civilizatio és kultura munkálta környékből. Itt-ott a nád 3 méternyi magasságot ér el, áthatlan sűrű, mert sohase vágott rajta a „nádvágo” – egyik évben úgy, mint a másikban magától szárad le, újra kihajt – a száraz részt lenyomja a frissen sarjadt. Minden ősszel, minden tavasszal így van ez – s keletkezik a tőzeg, zombék, járhatlan tömött nádbástyák, melyek az emberi léptékét sehogy sem szívelik. Ilyen a dinnyési mocsár! Hány szűz helye van vadonának, hol soha sem járt ember, még akkor sem, mikor a nemzet zászlója Világos előtt meghajolt s annyi ezer meg ezer hazafi hónapokon át tengette életét az elhagyott nádasok nyugalmasában, füttyülő szalonkák, lilék, réczék és gémekek szomorú társaságában.

Azóta a nádasok e legsiralmasabb sorú lakóin könyörült az ég, elköltöztek a vándorszárnyasokkal jobb hazába, vagy visszatérhettek a tavasz újraindulásával igazi otthonuk békés házi tűzhelyéhez. Csak a lármás vízimadarak maradtak ott és élnek napjaikat úgy, mint azelőtt! Ha a Velencei-tóvidék faunájára illetőleg madárvilágának életére tekintünk, egy nevezetes körülményt észlelünk, mely magából az életmódból és a vidék jellegéből önként következik.

Ez pedig abban áll, hogy a sík tavon a vadmennység főleg vonuláskor nagy és fajgazdag, nyáron szegényebb. Dinnyésen pedig nyáron is elég fajgazdag és számos is. Dinnyésen költenek a gázlók, réczék, vadludak, mert megfelel nekik a táj. Velenczén ellenben, néhány gémen, a szárcsákon, vöcskökön és sirályokon kívül

más nem igen fészkel, a récék közül talán az egy fehér szemű réce. Azok a madarak, amelyeket nyáron a tavon felveszünk vagy találunk, részint a meddő vagy nőczeitől külön élő hímek, melyek nem igen találják kellemesnek a családi gondokban való osztozkodást. E napokban csak a nevető sirály népesíti a tavat mint legjellemzőbb madár, azután a halászkák, a kis csokoládé récze (a fehér szemű récze ide való tájneve), egy-egy kendermagos gácsér, vagy vörösfejú récze, avagy az apró folyami parti gázlók csapatba verődött hímjei repülnek fel trillázva a partokról, hogy a tóban, egyet kerülve, újra letelepüljenek. Az egér-gyorsan futó parti lilék hallatják melódias füttyüket, szürke és vörösgémek állodogálnak a tószéli sekélyesben, akár csak blazírt aglegények! Hosszú nyakukat többnyire egyenesen kinyújtják s iszonyú ostoba arcot vágva, mozdulatlan állnak egy helyben; azt hinné az ember, ezeknek a sovány legényeknek fő jellemvonása a butaság meg a tétlenség. Pedig valójában mi más képen van ez! Nézzük csak egy ideig őket...

Az a merev nyak hirtelen összehúzódik, majd aczélruganyossággal ugrik előre, az éles csőr bele-vág a vízbe oly hamar, hogy szinte káprázik a szem látásán – s a következő perczen ott eviczkél a halacska a gémcsőben, hogy leghamarább eltűnjék a gém-bárszington át. Újra mozdulatlan lesz a gemmerevült nyak, az a kétségbeesett tűnődésforma helyzet ismét erőt vesz gémünkön: a legnagyobb ravaszság és sötét lélek ártatlan takarója. A szép kép, melyet a Velencei-tóra Kis-Velenczéből vetünk s mely a tó teljes tükrét az éjszaki parton fehérítő Magyar-Velence községet s a nyugati parton emelkedő hegyláncot, a lovasberényi és sukorói dombokat vezeti szemünk elé, mely utóbbi oldalán a

„hegyre kuporodott Sukoró” község épületei rendetlenkednek a templomocskák körül, ha nem is a nagyszerűség, de a barátságos, kies táj benyomásaival érint.

Mennyivel inkább érezzük azonban a kedves környezetet, mikor ladikba ülünk s mögöttünk a csáklázó halász munkája – egy loccsanós hang képében – emlékeztet, hogy a tó belsejébe indultunk. Természetesen fegyver és távcső igen hasznos kísérők, a vadásznak is, a madarásznak is. A halász rendszeren hallgató, óvatosan emeli a csáklafát s csak mikor ügyetlenebben támasztja újra fe-

nékre s a víz nagyobb loccsan, morgog magában érthetetlen hangokat. Vagy pedig mikor a nádból a csapások mellől nagy zörejjel kel fel egy gém vagy lucskol át a hajó orra előtt egy megriasztott, nehézkes szárcsa, récze iránt táplált reményében csalatkozva – két szóban ad haragjának kifejezést, mely mormogó hanglejtésben ilyen forma: „Komisz szárcsa!” ...

A récze legfőbb vad előtte, nem kelletlenül, valódi rátartósan és odaadással, mintha maga érdeke és mulatsága volna, minden fáradságot megtesz, hogy egy réczet kerítsen annak csöve elé, kit ladikjában visz. A velencei halász, habár életének jócska részét a tóságon könnyű ladikjában tölti, mégiscsak a vadak életéről tud hitelesebb tájékozást nyújtani. Azokról, melyek neki sem kárt, sem hasznat nem hajtanak s a vadászat tárgyát nem képezik, rendszeren nem sokat tud, nem méltatja figyelemre. A fajokkal szintén nincs tisztában, de a fő dolgokban ter-

elég találót. Így hát az itt járó idegen, elég eredeti töröl szakasztott magyar kifejezést hallhat csáklázójától csolnakjában — mert van a javából, — melyek fület kellemesen érintik, mint igazi virágai a tó melléki nyelvjárasnak, amiket csak itt szedhetni érintetlen tisztaságában.

Negyvenöt hosszú, hol vízszegényés vízből, halszegény és halbó, vadszegény és vadbó év óta lakik a falu alján a tó partján épült szerény házikójában a „tóbíró”, a velencei halászbokornak ha nem is formailag, de olyan ki nem fejezett s mégis közös érzelemből elismert feje. Nevét nem is igen hallani, még fiait is csak Tóbíró Gyurinak, Jós-kának vagy akárhogy nevezik. Zömök, középnagy termete, ezüstfehér fűrtjei, Kossuth-szakállja és pörge bajusza, szabályos arcza, őszinte tekintete: az igaz magyar faj szakasztott képét testesítették meg benne.

Majdnem félszázadig járja a vizeket, most is ifjú erővel; tudja a vadak szokásait, tartózkodását jobban mint akárki, s e tudománya a halász és vadász mesterségével vetélkedik. Otthona, birodalma a Velencei-tó, úgy érzi magát rajta, mint családapa ősi birtokán, házi tűzhelyén. A puskával tud úgy bánni, mint az öreghalóval meg a versével, csak a szigonyynak ellensége most, pedig hajdan tán e nád közi tartogatott bujdosó tiltott szármot is úgy kezelte, mint a hálót, a fegyvert, amint a gém a csőrét, amely ahová sújt, ritkán sújt hiába.

Az idei nyár legnagyobb részét a Velencei-tavon töltöm a madárfauna vizsgálódása és gyűjtése céljából; már a költés idejekor a tóhoz telepedtem, majdnem naponkint böngészkedtem a parton vagy a nádban, a tavon. Mikor először találkoztam a tóban a „tóbíróval” illő volt, hogy ismeretséget kössek vele. – Jó napot tóbíró! – Adjon Isten! – Ismer-e engem?

– Hát bizony nincs szerencsém. Megmondom nevemet. – Most már ismerem, sokat vittem a papáját vadászni ladikon. – Van-e szárcsa? – Van bizony elég, mindenütt csikorognak. – Hát bujár? – Van az is, ha nem a nádban káromkodnak meg csobognak.

Így nevezik itt a bujár lubicskolását. Beszéd közben felemlítem, hogy a madarakat vizsgálom olyanformán, mint a halakat a mi jeles természetbúvárunk Herman Ottó.

– Ismerem, mikor itt járt, mutogattuk minden szerszámunkat, ő meg rajzolta.

Kérdezősködtem a madarak fészkei után.

– Ott a rigyákban rengeteg halászmadar fészkel, soha se láttam együtt ennyit.

Reá akarván vezetni egyes madár népies nevére, kérdem, hogy a nagy halászmadarat hogy hívják másként?

– Vizigalambnak mondjuk.

– Hát a kicsit?

– Kis halászmadar, de sörjének is mondtuk.

– Hát a parton tartózkodó sneffeket?

Ezek jó magyar kifejezése rendkívül érdekelt, mert még nem tudtam eredeti jó magyar nevet hallani reájuk.

– Mi csak sneffeknek hitjük.

– Hát másvalami nevük nincs?

Ez kissé zavarba hozta, de végre rövid gondolkodás után mintha szégyenlené azt, amit kimond, kelletlenül hunyorgatva szemét, így szól:

– Hát régen úgy is mondták, hogy sandalin.

Egyet-mást beszélvén az öreggel, odább indultam: ő is mozgásba hozta járművét lapátjával – a csáklázást az öregkor miatt csak nehezebben járható csapásokon gyakorolja, s nemsokára messze jártunk egymástól. Megnéztem azt a sirály fészektelepet, melyet néhány nappal ezelőtt fedőztem föl. Mikor a ladik benyomult az ezernyi fészkek közé, éktelen lármával, siránkozással szálltak föl a nevető sirályok számlálhatatlan csoportjai. Mintha egy óriási tollas zsákot eresztettek volna szélnek, – olyan volt az előttem lévő kép. Az a kesergés, ide-oda csapkodás, zsivaj – alig leírható!

Harminc éve fiatalodott meg ismét a Velencei-tó

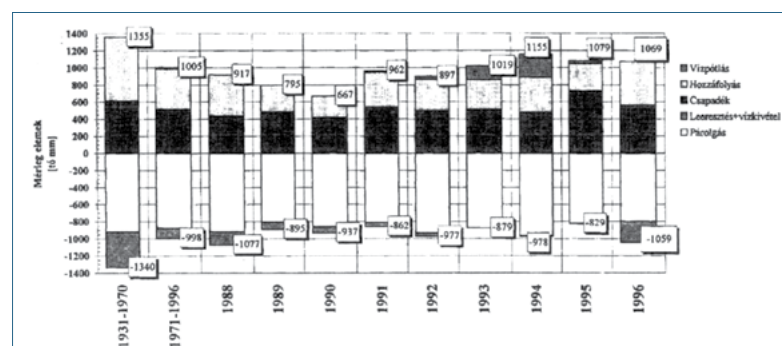
Éppen harminc évvel ezelőtt kezdődött meg az a vízügyi intézkedéssorozat, amelynek eredményeképpen az 1993-as rekordalacsony vízszintet három év alatt oly mértékben meg lehetett növelni, hogy 1996-ban már a túl magas vízszint miatt kellett engedni vizet a tóból. 2022-ben a rekordalacsony vízszintet hozó aszályos év után – köszönhetően az eddigi intézkedéseknek és a kedvező, csapadékos időjárásnak – jelenleg 89 centiméteren, vagyis még mindig 40 centiméterrel a minimális szabályozási szint alatt áll az agárdi vízmércén a tó vízszintje. Hogy képet lehessen alkotni a harminc esztendeje megvalósult sikeres vízpótlásról Szabó Mátyásnak, a Vízügyi Közleményekben 1997-ben megjelent tanulmányát érdemes fellapozni. Tanulságos lesz összehasonlítani a mai és a harminc évvel ezelőtti vízügyi intézkedéseket, és azoknak az eredményeit.

„A Velencei-tó vízpótlásának lehetőségeire több tanulmány készült, melyek 7 variációt és lehetőséget vizsgáltak meg és ebből három volt reálisan számba vehető:

- az ercsi Dunakavicsterasz felőli vízbevezetés a meglévő ivóvízvezetéken,
- a Duna-víz átvezetése,
- a Rákhegy térségében kiemelt és feleslegesen elfolyó karsztvíz Székesfehérvár térségéből történő átvezetése.

Az ÖKO Rt által összefogott és elkészített értékelő tanulmány alapján alapos elemzés és előkészítés során történt meg a döntés. A leggazdaságosabb és ökológiai vízminőségvédelmi szempontból is legkedvezőbb megoldás a rákhegyi karsztvízátvezetés volt. A döntés alapján 1993-ban megépült Székesfehérvárhátárában egy átemelő állomás, ahonnan a meglévő regionális vezetéken beérkező karsztvíz

történő ideiglenes ercsi ivóvízvezetéken történő pótlással együtt 11,3 millió köbméter vízátvezetésre, ill. mesterséges vízpótlásra került sor. A tó ezt követő hó eleji vízállásait, a vízpótlásokat és vízeresztéseket az alábbi ábra mutatja be. A tóvízállásának határozott emelkedése 1993 októberében indult meg, amely összefüggött a csapadékos időjárás megérkezével. Az időjárás 1994-ben átlagos csapadékos hozott, 1995-ben pedig kiugróan magas volt (714 mm), így gyakorlatilag 1995-ben a tóvízháztartásának helyreállása bekövetkezett.

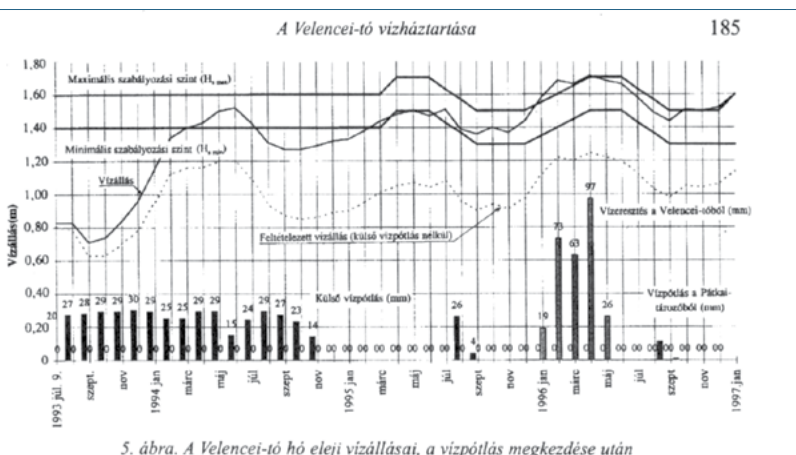

elején megállapítható, hogy a tó vízházartása teljesen egyensúlyba került, a tározók 90%-os feltöltöttségi állapotba vannak a Velencei-tó pedig optimális vízszinten van.

Feladatok

A Velencei-tó közelmúltban lejátszódó vízszintcsökkenése, a vízházartási zavarra és az ezzel kapcsolatos vizsgálatok alapvető tapasztalatokkal szolgáltak, s mindenképpen vízgazdálkodás intézkedések megtételére sarkalltak. A helyzet értékelésére VITUKI Rt vállalkozott, részletesen vizsgálva a kialakult hidrológiai körülményeket és viszonyokat. A vizsgálatok alapján az alábbi fontosabb intézkedésekre került sor:

- A Velencei-tóvízszint-szabályozási előírásainak megváltoztatása, a jelenlegi 140-160 cm-es szabályozási sáv 130-170 cm-re történő kibővítésével.
- A két tározónak és a Velencei-tónak –mint sorba kapcsolt tározóknak – felülvizsgálata és együttes üzemeltetési szabályzat kidolgozása.
- A vízgöyjtőn engedélyezett vízhasználatok felülvizsgálata és 1,5 millió m³/év mértékre történő csökkentése.
- Környezetvédelmi és vízgazdálkodási monitoring kialakítása a vízgöyjtőn.

—egy újonnan épült 6,1 km hosszú csővezetéken —a Császár-vízpatakba nyert átvezetést. A vezeték kapacitása napi 21 000 köbméter volt. A vízpótlás 1993. július 8-án indult meg és 1993-ban 3,6 millió m³, 1994-ben 5,9 millió köbméter és 1995-ben 0,7 millió köbméter víz átvezetése történt meg. Összesen így 1991-ben

őszén pedig a zámolyi tározót és megkezdődött azok feltöltése. 1996. év elején – 8 év után – ismét sor került a Velencei-tó vízszintjének vízeresztéssel történő csökkentésére, mivel a tó vízállása a 170 cm-t meghaladta, és váratlanul 6,2 millió m³ víz leeresztése történt meg a tóból. 1996 őszén tovább javult a helyzet és 1997

Nyár az óvodában

Nyáron sem áll meg az élet az óvodában. Június 16-ig még mindhárom épületben folyt a játék, a „munka”, aztán már csak a két régi épületben – júliusban és augusztusban felváltva fogadta a

gyerekek a mesét; színezhettek, rajzolhatnak; pokrócon ülve, fekvé könyvet nézegethetnek, puzzle-t rakhatnak ki. Közben a homokozóban épülnek a várak, készülnek az alagutak, na meg a

homok-sütemények. A gyerekek mászókáznak, hintáznak, kergetőznek, fociznak, motoroznak, ötleteiket a társaikkal együtt valósítják meg. Ha rossz az idő, akkor a csoportszobák adta lehetőségeket használjuk ki: másik csoportban lévő, „új” játékokat fedezhetnek fel, próbálhatnak ki a gyerekek.

A nap folyamán fokozottan ügyelünk a gyermekek egészségére: biztosítjuk a folyadékpótlást (mindig elérhető számukra az ivóvíz), rendszeresen kenjük őket a behozott naptejrel, árnyékos helyeket keresünk a játékokhoz, valamint odafigyelünk a napi UV-sugárzás erősségére, és „riasztás” esetén 11 óra után már nem tartózkodunk kinn az udvaron.

A célunk az, hogy azok a gyermekek, akik a nyári időszak alatt is hosszabb-rövidebb ideig benn tartózkodnak az óvodában, jól érezzék magukat, játszanak sokat, aktívan töltsék ezt a „pihenő időszakot”, és élményekkel gazdagodva menjenek haza nap mint nap.

Liptai Zita
óvodapedagógus

gyerekeket az újtelepi, illetve az ófalusi óvodáráz.

Ebben az időszakban a lecsökkent létszám miatt összevont csoportokat szervezünk – kicsik és nagyok, Ófaluba vagy Újtelepre járók is egy csoportba kerülhetnek és kerültek. Fontos, hogy ez alatt az időszak alatt is tartsuk a napirendet – hiszen a megérkezésnek, az étkezéseknek, a játékoknak, a különböző tevékenységeknek (mese, ábrázolás, stb.) most is bizonyos időintervallumon belül kell megtörténnie.

Van olyan, mikor ragaszkodnunk kell a „szorgalmi időszakban” elvárt időpontokhoz (ilyen például a beérkezés legkésőbbi időpontja), mert a szolgáltató – az étkezések biztosítója – ugyanahhoz a lejelentési határidőhöz ragaszkodik a szünidei időszakban is. Ám vannak olyan dolgok is, amelyekben rugalmasabbak lehetünk – ezért is tartózkodunk többen a szabad levegőn, és ott hallgathatják a

Harminc éve lett Velencének ismét saját iskolája

1979-ben öt település, Kápolnásnyék, Velence, Nadap, Sukoró és Pettend, valamint Fejér megye tanácsa létrehozott egy közös iskolát, amely a kor szellemének megfelelően nagy iskola volt, sok gyerek oktatására, nevelésére alkalmas intézmény uszodával, korszerű berendezésekkel. A rendszerváltással párhuzamosan a települések szétváltak, s a kápolnásnyéki önkormányzat tulajdonába került közös iskola hamarosan konfliktusok forrásává vált.

fizetendő támogatások. Az öt település által fenntartott Velencei Általános Iskola Kápolnásnyék közigazgatási területére került a településhatár vonalának átrajzolásával. Az akkori velencei önkormányzat úgy döntött, hogy a további konfliktusok elkerülésének érdekében saját iskolát alapít. Még ebben az évben két tanterem az Újtelepen, kettő pedig a faluban a régi református iskolaépületében, egy helyiség pedig a kastélyban az új iskola rendelkezésére állt.

Kápolnásnyék kontra Velence

Iskola a határon

Iskola a határon, de nem Ottlik klasszikus regényéből, hanem az összeépült, szinte egybeforrt Velence és Kápolnásnyék mezsgyéjén. Mely körül magasra csaptak az indulat hullámai.

Valaha, a nem is távoli múltban, Velence és Kápolnásnyék közös büszkesége volt az általános iskola. Kifogástalan tornateremmel, testnevelés tagozattal, sőt, az országban is párhát ritkító módon tanuszodával!

Am a két település szétválása óta a nézeteltérés kiapadhatatlan forrásává vált az iskola ügye. Ugyanis a faluhatár éppen az intézmény kerítésénél húzódik. Hiába tűnik olybá az idegennek, hogy nyilvánvalóan Velencéhez tartozik, tulajdonjogilag Kápolnásnyéket illeti. Ellenben, hogy bonyultabb legyen a helyzet, valamelyest többségben vannak a velencei tanulók, sőt, sukorói, nadapi, és pettendi gyerekek is járnak ide. Aligha túlzás, hét határban ez a legjobb iskola.

Nem kell nagy fantázia hozzá, a vihar (mármint a legutóbbi...) a finanszírozás gondfellegeiből pattant ki. A kápolnásnyéki képviselőtestület tanulónként 27 ezer forint kiegészítést szavazott meg a hideg vízre sem elegendő állami normatíván túl, Velencén azonban fejenként csupán 10 ezer forint megajánlását tartották indokoltnak.

Az iskola vezetése, súlyosan veszélyeztetve látva az intézmény működését, szerda este rendkívüli szülői értekezletet hívott össze, melyen részt vettek az érintett polgármesterek is. Marosánné dr. Gáti Gabriella igazgató vázolta a helyzetet, megerősítve, ha a velencei polgármesteri hivatal nem emeli a kápolnásnyékivel azonos szintre a támogatást, számolni kell oktatási programjuk drasztikus leépítésével. Kérdés, jut-e pénz az uszoda üzemeltetésére, az alsó tagozatosok nyelvoktatására, korrepetálásra, és a szeptemberben elindított számítástechnikai képzésre? A dolgok pillanatnyi állása szerint aligha.

Somorai Béla, Kápolnásnyék polgármestere röviden és velősen szólt hozzá az ügyhöz. Elmondta, ők kulcsfontosságúnak tartják az oktatást, és bár nem dűskálnak a pénzben, erre a célra nem sajnálnak költeni.

Velencei kollégája, Gulyás József érthetően bővebbre fogta mondókáját. Mihez tartás végett legott leszögezte, az iskola Kápolnásnyéké, az ő gyerekeik ebben az intézményben kvázi ven-

dégek. És miután eddig édes-keves alkalmat kaptak az iskolai költségvetés ellenőrzésére, úgy vélik, elégséges az alapoktatás költségeihez hozzájárulniuk. Megjegyezte, hogy Kápolnásnyék, és a többi szomszédos önkormányzat sem mutatott több megértést a tó vízpótlásának finanszírozásánál, vagy az aluljáró építéskor.

A késő estebe nyúló, meglepően tárgyilagos és racionális vitában számos egymással ütköző érv hangzott el. Többen szóba hozták, ha van Velencének pénze a méregdrága, és ráadásul nem helyi játékosokból álló futballcsapat menedzselésére, talán juthatna valamiképpen az oktatásra is. Végül nyilvánvalóvá vált, hogy a döntésüket konzekvensen védelmező velencei képviselők álláspontja nem igen esik egybe a velencei szülők akaratával. Gulyás polgármester úr becsületére legyen mondván, a közakarat láttán hajlamosnak mutatkozott az engedékenységre. Megígérte, amennyiben a jövőben több betekintést kapnak pénzüik sorsának ellenőrzésébe, a velencei önkormányzat hajlandó támogatását a nyékiével azonos szintre emelni.

A kérdés mindössze az: Miért nem sikerült ezt a kézenfekvő, mindenkit megnyugtató megoldást idejében megtalálni? P.E.

Fejér Megyei Hírlap. 1993. 02.

Az akkori velencei önkormányzat panasza az volt, hogy 1989-től 1993-ig nem kapott kellő betekintést az iskola életébe, ugyanakkor évről-évre emelkedtek a gyerekek után

Első és második osztály mindkét településrészen volt, a harmadik osztályt pedig a kastélyban helyezték el. Igen szerény

Velence saját iskolát alapított

Közös lónak túros a háta (?)

Nyugvópontra került az a vita, amely Velence és Kápolnásnyék között robbant ki, és két település határán fekvő, de Nyékhez tartozó általános iskola fenntartása körül dúlt. A rendkívül jól felszerelt — tanuszodával ellátott — intézmény működési költségeit nem fedezi az állami normatív támogatás. Ezért az önkormányzat idei költségvetésében tanulónként 23 950 forint támogatást irányzott elő az iskola számára, amelynek hétszáz diákja közül csaknem 350 — velencei.

Ezzel szemben Velence képviselőtestülete, arra való hivatkozással, hogy nem tudja rendszeresen ellenőrizni a pénz felhasználását, fejenként 10 000 forintnyi támogatást szavazott csak meg a falubéli gyerekek után az iskola részére.

Erre aztán kitört a vihar, amelynek egyik epizódjáról február 19-ei lapszámunkban már tudósítottunk.

Miután a kápolnásnyéki önkormányzatnak nem sikerült jobb belátásra bírnia a szomszédos települést, drasztikus lépésre szánta el magát: a tavasszal csak úgy vehetnek föl az elsőbe Velencéről kisgyereket, ha az ottani önkormányzat a kápolnásnyékihez hasonló mértékben járul hozzá az iskola fenntartási költségeihez — hangzott a határozat.

„Kényszerhelyzetbe kerülünk” — mondja Gulyás József, Velence polgármestere. Ugyanakkor azonban úgy tetszik, zsarolni sem hagyja magát a tóparti

önkormányzat. A május 6-án tartott képviselőtestületi ülésén ugyanis általános iskola alapításáról rendelkeztek.

Ennek értelmében két első, két második és egy egy harmadik osztály kezd meg működését azonnal a településen.

Helyet abban a négy — a község területén található — tanteremben kap az új iskola, amely ezt megelőzően a kápolnásnyéki tanintézethez tartozott. És félig kész már egy négytantermes épület is, amelynek építésébe azért kezdtek bele, mert két osztályt visszaigényelt a református egyház.

Az önkormányzat továbbá vállalta, hogy az idei tanévben, a Nyékre járó 348 velencei gyerek után, fejenként 22 ezer forinttal, hozzájárul az oktatási költségeihez.

— Hangsúlyozni kívánom, hogy a saját iskola alapítása nem jelent kényszert a velencei kisdíjakra nézve: öt elsőst, mivel a Vörösmartyba kívánták járatni őket a szülei, Kápolnásnyékre i-rattak be — jegyezte meg Gulyás József.

A kápolnásnyéki általános iskola igazgatónöje, Marosánné dr. Gáti Gabriella megnyugodva vette tudomásul a szomszédos önkormányzat döntését. Ugyanakkor azonban — amint azt az igazgatónő elmondta — fölvetődik egy újabb kérdés. Nevezetesen az: mihez kezdjenek ezután azokkal az osztálytermekkel, amelyek velencei iskola alapítása miatt üresnek meg? (b.k.l.)

Fejér Megyei Hírlap. 1993. 05.

körülmények között, de nagy lelkesedéssel kezdtek az iskolaalapítást. A tantermekben kopott iskolabútorok mellett egy-egy televízió képviselte a technikát. A működésre az első időben a családi légkör volt a

jellemző. A kis létszám és egy nagyon erős élni akarás tartotta össze a kis csapatot. A nyár szervezőmunkával telt el. Újtelepen az iskola szomszédságában ebédlőt alakított

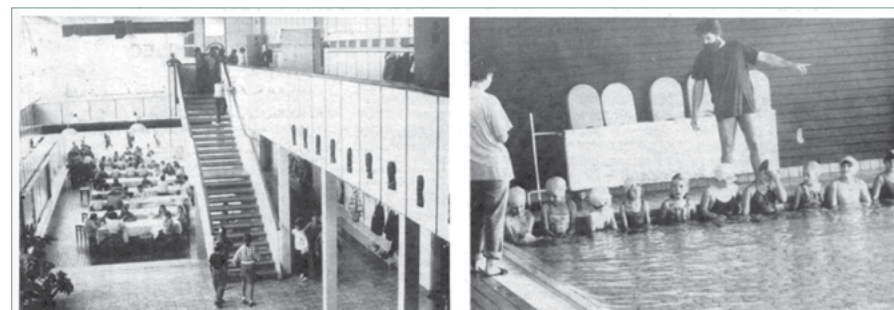
ki az önkormányzat, éthordó edényeket vásárolt, hogy a melegítő konyhát rendeltetésszerűen használhassák.

A faluban az EDOSZ üdülőben ebédelték a gyerekek, a konyhából kisugárzó meleg volt a fűtés, az ABC-ből hozott nyersanyagból készült a tízórai. A faluszerkezet adta elvárás szerint mindkét településrész gyerekei lakóhelyükhöz közel helyezkedtek el, az alsó tagozatban különösen fontos volt ez a szempont.

Döntés született az új iskolaépítéséről. Az átadáskor egy tornateremnek és négy tanteremnek örülhettek 1994. augusztus 20-án. Már a tanévnyitó idejére szűk lett az iskola, mert jelentkezett egy osztály a régi (kápolnásnyéki) iskolából, hogy itt kívánják folytatni tanulmányaikat. Két hét alatt elkészült a tetőtérben két kis tanterem, azaz foglalkoztató, ahol egyelőre minden gyereket el tudtak helyezni. A két településrész között iskolabuszjáratot kellett működtetni, az osztály ingázott.

Az úszásoktatást a KOFEM-uszodában tartották. Ebben az évben a zeneiskola fejlesztése is beindult, furulya- és zongoraoktatás indult a Herman László Zeneiskola kihe-lyezett tagozataként. Ígéretet kaptak egy helyi vállalkozótól, hogy az általa működtetett fitness center úszómedencéjét három évig térítésmentesen használhatja oktatás céljára az iskola. Vállalták az integrált oktatást, mozgásérült gyerekeket is befogadtak, s részmunkaidőben gyógypedagógust foglalkoztattak a gyerekek fejlesztéséhez.

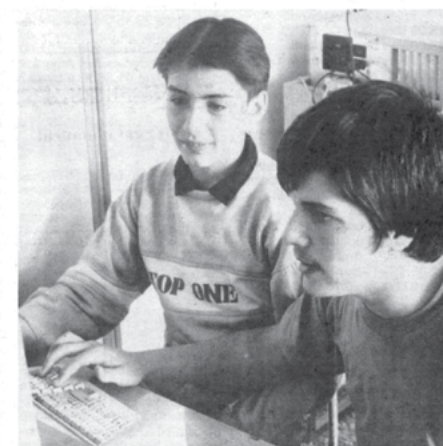
A Zöldliget Iskola harminc évvel ezelőtt igen sok nehézség árán alakult meg, és ma már a két nagy iskolaépület árnyékában néhez is elgondolni azt, hogy néhány évtizede, indulásakor még saját épülete sem volt a velencei iskolának.

Gimnáziumi osztály is a jövő év szeptemberétől Kápolnásnyéken

TANBÉKE A TÓPARTON

Iskola Velence és Kápolnásnyék határán, a kerítés éppen a mezsgyén húzódik. A két település — míg az önkormányzati önállósodás nem szított tanügyi vihart — békében élt egymással. A gyerekek jártak a szép és korszerű kápolnásnyéki Vörösmarty Mihály Általános Iskolába. Aki jól tanult, lett légyen nyéki, velencei, nadapi diák, bejutott valamelyik fehérvári középiskola oktatási intézményébe. Végülis Velence és Kápolnásnyék jó szomszédságot ez év elején az oktatási finanszírozása körüli vita zavarta meg. A két önkormányzat azon polemizált, hogy ki, mennyit áldozna az iskolára a normatíván felül? Milyen következményekkel járna, ha a velencei gyerekek, Velencén, a saját településükön járnának általános iskolába? Hiszen a megcsappant tanulói létszám veszélyeztetné a kápolnásnyéki intézmény működését. Illymónlon számolni kellene a csökkenett központi támogatással, a tanintézetet érintő egzisztenciális, pedagógiai-közzérzeti problémákkal. Különböző fórumokon érveltek a szülők, a pedagógusok és az önkormányzat képviselői, mi lenne a megoldás, mit kellene tenni, hogy meggyugtatóan rendeződjék a helyzet, megszűnjön az oktatás minőségét is veszélyeztető háborúskodás.

Ugy tűnik, a tanévkezdésre képe honol a „tőparton”. Egy

merész, ámde szükségszerű lépéssel tettek pontot az ügy végére: A kápolnásnyéki önkormányzat képviselőtestülete a Vörösmarty Mihály Általános Iskolában oktatásfejlesztő és bővítő törekvésként gimnáziumot létesített. Így 1994 szeptemberében 60 tanulóval, két osztályban általános tantervű gimnáziumi oktatás indul.

Marosánné dr. Gáti Gabriella igazgató az alapítás melletti érveket sorolja:

— Ettől a tanévtől öt osztály — elsősök, másodikokosok, har-

madikosok — 107 kisdíák ment át a velencei általános iskolába. Az óvodai csoportok alakulásából is arra lehet következtetni, hogy a kimenő osztályokat nem pótolják újabb első osztályok, kevesebb diák végzi majd itt el a nyolcadik osztályt. Viszont i-deálisak az oktatási feltételek, 21 tanteremmel, számítástechnikai laborral, a megyében tán egyedülálló tanuszodával rendelkezünk. A személyi kérdések is biztatóan alakulnak. Igaz, hogy hat kolléga saját kérésére megvált tőlünk, de jöttek friss

diplomás, új pedagógusok. Néhányan a tanintézetből a közép-fokú oktatáshoz szükséges másoddiplomát szerzik meg, egyetemi kiegészítő szakra járnak. Képzésüket támogatja az önkormányzat. Kár lenne a megteremtett értékek kihasználatlanságáért! Ugyis annyi a feszültség a tanügyben, miért ne lehetne egy kicsit optimistán tervezni? Nem beszélve arról, hogy a falu szellemi pezsgésére milyen jótékonyan hatna, ha minden gyermek továbbtanulna, érettségi bizonyítványt szerezne — mondja derűsen az igazgatónő.

Az önkormányzat és a szülők bizalmat adtak az oktatás fejlesztéséhez. A legfőbb garancia a tervek valóra váltásához a pedagógusok igényessége, az igazgatónő szakmai felkészültsége, vezetési stílusa. Ugy tűnik, a gimnázium nemcsak szimpatikus kezdeményezés, tagozatos felépítésével egyfajta kontinuitást teremt a tanulási folyamatban. Az alsó tagozatos első osztálytól a gimnáziumi negyedik osztályig érdeklődésnek, képességnek megfelelő alternatívákat kínál a diákoknak. A különböző pedagógiai programokkal, az Egészséges életért fakultációs alapítványi órákkal, az idegen nyelvi, a testnevelési, a számítástechnikai profil kialakításával egy színvonalas, alapos oktatási intézmény kialakulását ígéri. Kulich Erzsébet

Fejér Megyei Hírlap. 1993. 09.

Iskolát avattak Velencén

Velencén a templom bűcsúja is augusztus 20-án. A mostani ünnepe a jeles napok sorában kivételes helyet foglal el, mert címet, zászlót és iskolát is avattak a község polgárai.

A tréfában is előljáró polgármester, Gulyás József szerint: „A kék mezőben a szülő a környező hegyek gyöngye, a hal a táj másik kincsét, a tavat jelenti, meg azt — jegyezte meg tréfán —, hogy a velenceiek egy napon úgy fognak élni, mint hal a vízben.” No persze ez a többség számára nem ma-holnap lesz, de ha jól sáfárkodnak a rájuk bízott kincsekkel, akkor a természeti szépségekben gazdag vidék minden lakójának gyarapodnia, gazdagodnia kell, s nem csak lelkieken.

Siráks András képviselő arról beszélt, hogy a zászló, a címer a helyhez való tartozást, kötődést, sorsközösséget jelent, s azt, hogy a zászló mögé mindig fel kell sorakozni, történelmileg jó és rossz időkben egyaránt. Cserny Vilmos képviselő az iskolát tartja a legfontosabb beruházásnak, a pedagógust a leg-

fontosabb közéleti emberek, s a holnapot olyannak, amilyen a ma iskolája. Az ófalú Bethlen Gábor utcájában emelt „tudás-templom” az építész, Szabó Zsolt szándékai szerint a fény, a derű iskolája lesz. Az épületnek kívül s belül is lelke van. Fehér Györgyné igazgatónő és a tanterület a garancia arra, hogy gyermekközpontú oktatás-nevelésből, gyermekbarát pedagógiából épül a szellemi, a morális a fundamentum. Az iskola pom-

pás tornatermébe, közösségi tereibe a családokat, a polgárokat is tárt karokkal, ajtókkal várják. Velence polgármestere és jegyzője arra is büszke, hogy az iskola, amely rangot ad a településnek, méltóságot polgárainak, hosszabb ideje először buzdított sokakat kézfogásra, összekapcsolásra. Se szeri, se száma a segítő, a szépítő, a rendteremtő szándékkal kopogtatóknak. Valami megint elkezdődött... — zágoni —

Fejér Megyei Hírlap. 1994. 08.

Entz-iklopédia

Nem áll meg az élet az Entz Ferenc Mezőgazdasági Technikumban a nyári szünet ideje alatt sem

Míg a kereskedelmi értékesítő és a panziós, fogadós tanulók külső helyszíneken, addig a kertész, kertésztechnikus, gazda és mezőgazdasági technikus diákjaink az iskola területén teljesítik összefüggő szakmai gyakorlatukat. A diákok négy

elő a betontárolót az új siló érkezésére és részt vesznek a silózásban is.

Szerencsére jószágaink idén bővelkednek a friss szálastakarmányban. Az állattartó telepen szarvasmarhák, sertések, juhok, kecskék, pónilovak, kacsák, libák és többféle csirkék laknak. Gazda tanulónk nagyon élvezik a gyakorlatot, mert idő közben sok lehetőségük nyílik a traktorvezetés gyakorlására.

munkaterületen dolgoznak, úgy is mint a zöldség-gyümölcs kertészet, a dísznövény kertészet, az állattartó telep és a park.

A parkunk karbantartása egy igen fontos nyári feladat. Sok díszfa került elültetésre az elmúlt tanévben, ezek és a virágágysok esetében nagyon fontos a rendszeres öntözés, de nem hanyagolható el a fűfelületek és a sövények locsolása sem. Szakáts Ákos tanár úr irányításával a parképítő és fenntartó diákjaink felelősek a park nyári karbantartásáért.

Dísznövénytermesztő telepünkön a fóliasátor szellőzőinek cseréje Boruzs Ferenc tanár úr irányításával valósult meg.

Állattartó telepünkön Szabó Nándor vezetésével folyik a munka, ahol a diákok az oktatók felügyelete alatt besegítenek az aktuális munkákba. Olyanokba, mint az etetés, az itatás, az almozás, a vemhességvizsgálat vagy a trágyahordás. Ők készítik

Zöldségkertészetünkben Varga Rita Vanda vezetésével végzik a diákok a munkafolyamatokat. Beletanulnak itt a zöldségfélék szaporításába, ápolásába és a betakarításába is. A nyári viharok megrongálták a fóliasátor egy részét, így egy kisebb darab fóliapalást cseréjébe is besegíthettek a diákok Boruzs Ferenc tanár úr vezetése alatt.

A nyár folyamán a diákok két fóliasátorban és további 20 négyzetméter szabadföldi területen többféle paradicsomot, uborkát és paprikát, padlizsánt, burgonyát, cukkinit, patiszont, karlábét, csemegekukoricát termesztettek.

Kertészetünkben a paradicsom és a paprika esetében a különleges fajták termesztésére törekszünk. Termesztünk ökörszív paradicsomot, többféle óriásparadicsomot és koktélpapadicsomból 10 félért is. Paprikából is nevelünk legalább tízfélért, vannak nálunk különböző chilipaprikák, almapiaprikák, kápiapiaprikák, paradicsompaprikák és TV paprikák.

Nagyon büszkék vagyunk a kertészetünkben megtermelt árura, amit sok munkával és elsősorban biológiai védekezéssel állítunk elő, és amelyet aztán a tanbontunkban értékesítünk

**Kovács Krisztina
műszaki vezető**

A Hauszmann Alajos EKIK programjairól

Velence 19 – a város születésnapja bulija

Bár zuhogó esőre ébredtünk augusztus 19-én, délutánra kiderült az ég, és nagyszerű idő fogadta a város 19. születésnapjára látogatókat a Kastély parkjában este hét órától. Gazdag programkínálattal készültünk az alkalomra, hiszen Velence már egy híján húsz éves. Emlékeztető partival kívántuk megkezdni a kerek évfordulóhoz vezető esztendőt. Az eseményt Gerhard Ákos polgármester nyitotta meg. Az ünnepi beszéd után a 2017-ben újjáalakult Bestiák Együttes lépet színpadra.

Somorjai Ilona – művésznévén Miss Bee – Adrival és Szaszával szólaltatta meg a hajdani formáció legismertebb slágereit. Műsoruk nem véletlenül kapta a Bestiák retroörület címet. Produkciójuk hamisítatlan retro show volt, egy igazi utazás a kilencvenes évekbe, de mégis napjaink zenei világára és életritmusára hangolva. A közönség ismét hallhatta pl. A reggel túl messze van, a „Gyere velem, bébi!”, a „Hepidéj”, a „Banzájdal” című számokat és pár nemzetközi örökzöldet is azokból az időkől. A nézőtérén összegyűlt közel ezer látogató közül sokan együtt énekeltek a refréneket az előadókkal, bizonyítva azt, hogy az említett korszak nem múlt el nyomtalanul.

A Bestiák produkcióját követően újabb utazás kezdődött, de nem időben, hanem térben. A Sambrasil Táncsoport ugyanis lélekben Rio de Janeiroba repítette a nézőket. A három hölgy és két úr alkotta együttes az eredeti brazil életérzés esszenciáját hozta el Velencére, bemutatva és érzékelte e lélegzetelállító, színes és egyben távoli kultúra sokféleségét. Az előadás során a dél-amerikai táncoktól elválaszthatatlan brazil harcművészetek, a capoeira és a makulele akrobatikus mozdulatait is láthattuk. Az is kiderült, hogy az afrikai eredetű, ősi, népi táncban, a szambában a táncosok szaggatott, rövid mozdulatai, a zene csilingelő, csörgő, ritmikus elemei a megbilincselte rabszolgák mozgását jelképezik. A közel egy órás bemutatót vasnapon köszönték meg a nézők.

Este kilenckor a szamba extatikus lüktetését a rock & roll jól követhető negyededs ritmusa váltotta fel: a Brillantin Zenekarral egy igazi utcabálhoz húzta a talpalávavöl. Hirtelenjében meglepődött a színpad előtti tér, és a vendégek nagy része önfeladott rokkizásba kezdett. A húsz éve alakult együttes főként saját szerzeményeit adta elő, de játszottak olyan számokat is, mint pl. a „My Boy”, a „Lollipop” vagy a „Meghalok, hogyha rám nézel”. Két órán keresztül állt a bál.

A lendületes zene után 23 órakor érzelmesebb hangulat telepedett a Kastély parkjára: Kökény Attila állt színpadra. Saját dalai mellett a magyar pop örökzöndjeiből is válogatott: énekelt slágert Katona Kláritól, és természetesen nagy kedvence, példaképe, a könyékünkhez ezer szállal kötődő Máté Péter pár szerzeményét is előadta. Az „Elmegyek” dallamára száz meg száz telefon lámpája gyúlt ki a nézőtérén, és a zene ritmusára hullámszórt a fénytenger. A refrének alatt pedig felzúgott a résztvevők kórusa.

A születésnap programot éjfél után az Argentínából származó DJ Rodrigo Martinez latin diszkója zárta. Ekkor már főként a fiatalabbak népesítették be a parkolót, és igazi diszkó hangulatban táncoltak hajnali egyig. Amikor elhallgatott a zene, feldübörgött a „vissza, vissza, vissza”, de az újtelepiekre való tekintettel befejeztük a születésnap partit.

Programok az őszeleén

Szeptembertől folytatódnak a Hauszmann Alajos EKIK népszerű programjai, illetve megrendezzük a közelgő, jeles napokhoz kötődő városi eseményeket is.

Szeptember 10-én a Kölyökház c. szorulatunkban „A három kismalac és a Vices Farkas” című élőszereplős mesejátékot láthatják majd a gyerekek a Községi házban 10 óra 30 perctől. A történetből kiderül majd, hogy a malackák élete csupajáték, móka, kacagás! Ebbe senki nem szól

bele! Vagy mégis? Bizony-bizony, néha megkeseríti életüket a furmányos és ostoba Vices Farkas. Más sem jár a fejében, csak a malacvacsora! Röfi, Refi és Rufi segítséget kérnek, méghozzá nem mástól, mint a Nagyölcseességű Vezér Csigától! Segít? Nem segít? Vagy talán nem csak ezen múlik a malackák sorsa? Mindezt megtudhatják az érdeklődők szeptember 10-én a Községi Házban.

Szeptember 15-én, a nyári szünet után a Nosztalgia Táncestek klubunkban ismét az OrfeusMelody Duó játszik 18 órától 22 órá-

Sara Berti
ART WORKSHOPS:
ITALIANO / ENGLISH / MAGYARUL

SARA BERTI OLASZ KÉPZŐMŰVÉSSZEL

ÉRDEKLŐDÉS ÉS HELYFOGLALÁS:
saraberti@hotmail.it
0036 70 4339258

Sara Berti Bolgóniában született 1982-ben. Az Arcangeli művészeti gimnázium elvégzése után az Accademia di Belle Arti di Bologna tanult, jelenleg Magyarországon él és dolgozik. 2008-ban kezdett utazni: során Budapest, Berlinben, a törökországi Izmirben és Sharjah-ban (Egyesült Arab Emírségek) élt, jelenleg újra Magyarországon. 2011-ben az olasz művészetet képviselte Magyarországon az 54. Velencei Biennálé Olasz Pavilon a Nagyvilágban kiállításán. Művei megtalálhatók nemzetközi magán- és közgyűjteményekben.

VELENCE

0036 704339258

saraberti@hotmail.it

ig. A Kastély nagytermébe várjuk ezen az estén mindazokat, akik szeretik az élő zenét, a társastáncot és a kellemes társaságot.

Szeptember 21-én 18 órától **Az ezredelő titkaiban** a mesterséges intelligencia várható hatásairól, előnyeiről, esetleges kockázatairól lesz szó. Azt vizsgáljuk, milyen hatással lehet bizonyos szakmákra, a munkaerőpiacra, a kommunikációra, a médiára. Hol lehet majd meghúzni a határt a valóság és a virtualitás között? ▶

Milyen lehetőségeket tartogat a tudomány, a kutatások számára?

Szeptember 27-én a város nyugdíjas polgárai előtt tisztelgünk az **idősek világ-napja** alkalmából. A Múzsák Társulat operett összeállítását, az OrfeusMelody Duo zenéjét, finom vacsorát és tombolát kínálunk a vendégeknek.

Szeptember 30-án a magyar népmese napja alkalmából a Kastély helyiségeiben, illetve a parkban a népmesékhez és a népi kultúrához kötődő programot szervezünk gyerekcsoportoknak. A sorrendben bejárandó állomásokon foglalkozások, játékok és zene váltják egymást.

Október 1-jén az elmúlt évben született velencei gyermekeket ünnepeljük a Babák Rózsakertjében szórakoztató, családi programokkal, ide is várunk mindenkit!

Hauszmann Alajos EKI

Könyvújdonságok

Kate Hewitt: A szív hangja
 Kristina Ohlsson: Jégtörő
 Sheila O'Flanagan: Ház a narancsligetek között
 Erica James: Anyák és lányok
 Rebecca Serle: Egy olasz nyár
 J. P. O'Connell: Hotel Portofino
 Heather Marshall: Jane nyomában
 Lea Kampe: Karen Blixen – Afrika oroszlánja
 Bónizs Róbert: A pápa zsoldosa
 Katherine J. Chen: Johanna
 Bíró Szabolcs: Dél pörölye (Anjouk; 8.)
 Julie Caplin: Házikó az ír dombvidéken
 Pálmai-Lantos Éva: Andalus örökség
 Lázár Ervin: Csillagmajor
 Boo Walker: Napkelte a Costa Blancán
 Lena Johansson: Hamburg asszonyai
 Belinda Alexandra: A postamester nő
 Amelia Mellor: A mágikus könyvtár
 Király Anikó: Balatoni sellő
 Vakulya Norbert: Makákók! 1.
 Astrid Lindgren: Kalle nyomozni kezd
 Czernák Eszter: Sárkánysuli – Az első félév
 Julia Boehme: Bori és a szemtelen szárnyasok
 Beh Mariann: Fűszermesék

"Kedvenc népmesém"
 címmel rajzpályázatot hirdet
 a velencei Városi Könyvtár
 nagycsoportos óvodások és általános iskolások részére.

Pályázni lehet bármely
 szabadon választott technikával,
 téma a kedvenc népmesém illusztrációja
 a választott népmeséhez.
 Méret: A/4
 Mindenki csak 1 rajzzal pályázhat.

**Beérkezési határidő:
 2023. szeptember 20.**

Elbírálás korcsoportonként történik.
 A legjobb alkotások
 könyvjutalomban részesülnek.

A beérkezett rajzokból kiállítást rendezünk,
 amelyek október végéig
 megtekinthetők a gyerekkönyvtárban.

PLAKÁT NYOMTATÁS:
 TÁRSASÁG

Humán Család- és Gyermekjóléti Szolgálat

2481 Velence, Zárt u. 2.,
 tel.: 06 22 470 288,
 e-mail: human.velence@gmail.com,
 www.human01.eoldal.hu
Intézményvezető: Török Ágnes

Velence Város területén
családsegítő: Csincsi Éva
 Ügyfélfogadási ideje:
 szerda, 9.00–15.00,
 helye: Velence, Zárt u. 2.

**Személyes gondoskodást
 nyújtó ellátások**
 Család- és gyermekjóléti szolgáltatás

**Házi segítségnyújtás, jelzőrendszeres
 házi segítségnyújtás**
 egységvezető: Palánki Katalin,
 tel.: 22/589–157

Szociális étkezés
 Csizik Gabriella,
 tel.: 0630/915–0656

**Ingyenes jogi tanácsadás a
 Szolgálat székhelyén,
 előzetes időpont-egyeztetés után:**
 tel.: 22/470–288

HAJNALPÍR BAPTISTA GYÜLEKEZET

Az idei nyár gyümölcsei

Minden bizonnyal sokunkban felmerül az igény az örömmel, békességgel teli életre, de már kevesebben vannak azok, akik ismerik is az ehhez vezető utat. Egy ilyen élethez ugyanis tudatos döntések sora kell, sőt, sokszor a saját akaratunkkal szemben kell döntést hoznunk, hogy ez megvalósulhasson.

„Mert a test a szellem ellen törekszik, a szellem pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok.” (Galata 5:17) Hogy miért? Először is meg kell értenünk hozzá: amíg a Sátán meg a bűn uralma alatt vagyunk, addig nincs szó akaratról az életünkben. Fogságban vagyunk, ahol a legnemesebbnek látszó döntéseket is csak az elferdült természetünkől fakadó motivációkkal tudjuk meghozni. De amikor elveszünk a hitből az Isten által felkínált szabadságnak a valóságát, akkor már lehetőségünk van arra, hogy döntsünk. Ebben a döntéshelyzetben testünk természete üzen majd valamit, amit szeretnénk, akarnánk, de a Szellem meg azt mondja: tedd inkább az Isten akarát. Erre készlet, erre vezet, de a döntést minden esetben nekem kell meghozni, hogy: Atyám, ne úgy legyen ahogy én akarom, hanem ahogy te. A test persze törekszik ez ellen a befolyás ellen, hogy ez ne valósuljon meg. Így még ebben a szabadságban is naponta dönteni kell, melyik akarat valósuljon meg az életben.

A Szent Szellem tehát arra indít, arra készlet, hogy ne azt csináld, amit akarsz! Ne azt csináld, amire a bűnös természetből vágnál, amit szeretnél! Csináld azt, amire én indítalak, amit én mutatok. Menj oda, ahova én küldelek. Amikor pedig ezt teszem, akkor jelennek meg az életben a Szellemnek a gyümölcsei: „szereget, öröm, békesség, békétülés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” (Galata 5:22b) Ez gyümölcs, ezt ne felejtjük el. Ezeket nem kell kisajtolni magunkból. Ha ilyen életet akarunk élni, akkor nem ezekre kell törekedni, mert ezek jönnek majd maguktól. Akkor fognak kifejlődni az életben, mikor a Szellem vezetése alatt az akaratomat alárendelem Isten akaratának. És ha Isten azt mondja, hogy szolgálj szeretetben, akkor odafordulok a testvérem felé,

a felebarátom felé, vagy éppen afelé, aki éppen mellettem van. Ezt lehet például azzal kezdeni, hogy beáll valaki hallgató, figyelő állásba. Hogyha eddig mindig te beszéltél, akkor innentől próbálj meg hallgatni, hadd beszéljen a másik. Ha eddig mindig azt akartad, hogy a te problémáddal foglalkozzanak, akkor mondd azt: foglalkozok most inkább a másik problémájával.

Persze lehet mondani azt is, hogy nem akarok a másikkal törődni. Mondhatom azt, hogy én nem akarok senkinek a nyűgjével, bajával vesződni, én nem akarok szolgálni. De akkor nincs más lehetőség, minthogy a testi természet kerekedik felül, amelynek a cselekedetei (tehát: gyümölcsei) ezek lesznek: „házaságtörés, parázñaság, tisztátalanság, bujálkodás. Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártitűések, irigységek, gyilkosságok, részegségek, dobzódások és ezekhez hasonló” (Galata 5:19b-21a) Azért ez elég félelmetes, nem?

Ászáf a zsoltárban azt mondja: „Oh Isten, állíts helyre minket, és világoltasd a te orcadat, hogy megszabaduljunk.” (Zsoltárok 80:3) Ezt kéri nagyon buzgón, nagyon lelkesen, háromszor is. Hogy ez pontosan mit jelent, azt egy történettel tudnám a legjobban szemléltetni. Van állítólag valahol egy múzeum, amiben van egy Krisztus szobor. Rendkívüli szobor ez, aminek a csodájára járnak az emberek. Egyszer bemegy a múzeumba egy ember, mert hallott erről. Megáll a szobor előtt, aztán nézi, finto, körbejárja, látszik az arcán a csodálódás, hogy mit vannak ettől a szobortól annyira oda. Akkor meglátja a teremőr, hogy segítségre van szüksége ennek az idegennek. Odamegy hozzá, és megkérdi, segíthet-e? A látogató azt mondja: *nem látok semmi különlegességet ebben a szoborban. Miért ilyen híres?* Azt mondja a teremőr: *tudja, ezt a szobrot térdén állva kell szemlélni.* Ekkor leterdél az ember, és mikor így nézi, elálmélkodik, és azt mondja: ez fantasztikus, ez lehetetlen...

Ez talán a zsoltár magyarázata, hogy: „*állíts helyre!*” Mert addig, amíg nem találjuk meg ezt a helyet, a térdelő helyet, addig nem látom az Istennek az arcát. Mert ugye, mikor azt mondja, hogy: „*világoltasd a te orcadat*”, akkor a térdén álló helyzet az, ahol az ő orcája rám ragyog. Ahogy Pál apostol mondja

a korinthusi levélben, hogy: Krisztus arcán az Isten dicsősége látható. És ezt nem lehet büszkén, nem lehet felülről szemlélni. De mikor meghajtom magam, meghajtom az én akaratomat az Ő akarata előtt, akkor felragyog az ő arca. És jönnek a várt gyümölcsök, és jön majd a változás.

Ézsaiásnál szintén meg van írva: „*Rám figyeljétek a föld legvégéről is, és megszabadultok, mert én vagyok az Isten, nincs más!*” (Ézsaiás 45:22) Ezért ha még nem tudtad átvenni életed minden területén az Isten által felkínált szabadságot, akkor nézz fel Jézusra! Lásd meg, hogy azok a bűnök, szenvedélyek, kötelek, amik most még lehet, tapasztalati szinten még kötnek téged, azok már Jézuson vannak! Viszont ha rajta vannak, akkor rajtad már nem lehetnek! Értjük ezt? Ez a magyarázata annak, hogy: *rám figyeljétek, és megszabadultok.* Mert csak akkor tudok tapasztalati szinten is megszabadulni, ha meglátom, hogy őrajta van minden átkom, minden bűnöm, minden nyomorult hibám. Aztán, ha így nézem Jézust, másodjára meglátom, hogy: *jé, az ő igazsága, az ő békessége, mindene meg nálam van.* És megértjük a keresztest, megéljük a szabadulást, és meglátjuk annak a valóságát, hogy Isten akaratának cselekvése valódi gyümölcsöket terem az életünkben.

Vadon Sándor
 baptista lelkipásztor

Anyakönyvi hírek

Házasságot kötöttek Velencén

2023. július 31-én
Barta Mónika és Barna János István

2023. augusztus 5-én
Iszák Erika és Gál István

2023. augusztus 12-én
Hartai Diána és Kormos Krisztián

Gratulálunk!
 Balogh Erika, Egri Andorné,
 Máthay Erzsébet
 anyakönyvvezetők

A Polgárőrség hírei

2023 júliusában a Velencei Polgárőrség a korábbi hónapok gyakorlatának megfelelően végezte önkéntes tevékenységét.

- 11 alkalommal végeztünk közbiztonsági járőrözést, esetenként 2-2 fővel 120 órában.
- Kültérületeket 19 alkalommal ellenőriztünk esetenként 2-2 fővel 110 órában.
- Sporteseményt (labdarúgó mérkőzést) 2 alkalommal biztosítottunk 6-6 fővel, összesen 32 órában.
- Baleseti helyszínt biztosított 1 polgárőr társunk 1 alkalommal 4 órában.
- Egy alkalommal robbanószerkezet őrzésére kaptunk felkérést a Velencei Korzó területén. Az őrzést egy polgárőrünk teljesítette.

- Rendőrökkel közös szolgálatot 28 órában végeztünk.
- Koordinátori tevékenységre e hónapban 80 órát fordítottam.

Mindösszesen 349 órában végeztünk a legmelegebb nyári hónapban önkéntes tevékenységet.

Felhívjuk a figyelmüket arra, hogy amennyiben robbanószerkezetet, vagy ahhoz hasonló tárgyat találnak, akkor azt hagyják a helyszínen, ne nyúljanak hozzá, ne mozdítsák el a helyéről! Kérjük, minden esetben jelöljék meg a helyszínt! Ezt követően hívják a 112-es segélyhívót, vagy akár a Polgárőrséget, és mi intézzük a továbbiakat. Saját és környezetük biztonsága érdekében ne nyúljanak a szerkezethez!

Gondtalan, balesetmentes nyaralást, kikapcsolódást, pihenést kívánunk a nyár hátralévő idejére!

Fehér István elnök

A VHG Nonprofit Kft.

(2484 Gárdony, Mester u. 2.)

új telephelyére versenyképes fizetéssel, az alábbi munkakörbe munkatársat/munkatársakat keres:

Hulladékszállító gépjárműre gépkocsivezetőt és rakodót

Biztos munkahely, versenyképes fizetés!

A gépkocsivezető, havi 600 e Ft bruttó jövedelem, plusz értékelés alapján 13.havi bér!

A rakodó munkaerő, havi 500 e Ft bruttó jövedelem, plusz értékelés alapján 13.havi bér!

Keressen vagy hívjon, győződjön meg róla!

A jelentkezéseket, 8-15 óra között az alábbi elérhetőségeken várjuk:

telefon: 06 30/228-9484; e-mail: info@vhg.hu

Postacím: 2484 Gárdony, Mester u. 2.

Önkormányzati képviselők elérhetősége

Faragó Péter: farago.peter@velence.hu

Kernya Gábor:
kernya.gabor@velence.hu

Pap Zsigmond:
pap.zsigmond@velence.hu

Sarf György: sarf.gyorgy@velence.hu

Dr. Sirák András:
angelika@t-online.hu

Vendel-Cserményi Lília:
csermenyi.lilia@velence.hu

Minden hűtő és fagyasztószerény javítása 2 év garanciával, ajtógumi és műanyag részek pótlását vállalom.

Serák György
hűtőgépszerelő
0620/557-3008

VELENCE VÁROS POLGÁRMESTERI HIVATALA

(2481 Velence, Tópart u. 26.)

POLGÁRMESTER: Gerhard Ákos

HIVATALVEZETŐ: Dr. Matus-Borók Dóra, jegyző

Központi telefonszám: 06 22/589-400

TITKÁRSÁGI OSZTÁLY

Sajben-Sterz Piroksa titkársági osztályvezető

Balogh Erika, titkársági ügyintéző, 589-416

Kiss Dorottya, titkársági ügyintéző, 589-421

Vargáné Király Julianna, testületi referens, 589-419

Hencs Fanni, humánpolitikai referens, 589-412

IGAZGATÁSI OSZTÁLY

Szelei Andrea, aljegyző, 589-418

Máthay Erzsébet, anyakönyvvezető, 589-417

(anyakönyvvezetés, állampolgársági ügyek, hagyatéki ügyintézés, lakcímbejelentés)

Böhm Brigitta, igazgatási ügyintéző, 589-408

(települési támogatás, gyógyszer-támogatás, rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény, Bursa Hungarica ösztöndíjpályázat, gyermekétkeztetési támogatás)

Kovács Dóra, igazgatási ügyintéző, 589-425

(kereskedelmi igazgatás, fizetővendéglátás, talált tárgyak)

Bánfalvi Tamás, közterület-felügyelő, 589-422, 30/ 255-7392

PÉNZÜGYI ÉS GAZDASÁGI OSZTÁLY

Molnár Krisztina, osztályvezető, 589-414

Csikméri Enricóné, főkönyvi könyvelő, 589-411

Egri Andorné, főkönyvi könyvelő, 589-411

Zsapka Judit, pénzügyi ügyintéző, 589-424

Csizik Gabriella, pénzügyi ügyintéző, 589-415

Nagy Mónika, pénzügyi ügyintéző, 589-410

Grúz Sándorné, pénzügyi ügyintéző, 589-410

Kovács Jánosné, adóigazgatási ügyintéző, 589-413

(építményadó, adókönyvelés)

Közérdekű telefonszámok

Központi Háziorvosi Ügyelet: Velence, Balatoni út 65., 22/311-104

Szakorvosi Rendelőintézet: Velence, Balatoni út 65., 22/589-515

I.sz. Családorvosi Rendelő: Velence, Fő u. 2., 22/574-019

II. sz. Családorvosi Rendelő: Velence, Balatoni út 65., 22/471-231

III. sz. Családorvosi Rendelő: Velence, Tópart u. 34., 22/472-242, 22/598-149

Gyermekorvosi Rendelő: Velence, Balatoni út 65., 22/472-156

Velence Gyógyszertár: Velence, Balatoni út 65., 22/589-524

Vörösmarty Gyógyszertár: Velence, Halász u. 5., 22/471-596

Önkéntes Tűzoltó Egyesület (VÖTE): 30/631-5666

Polgárőrség (szombat-vasárnap és ünnepnap 12.00-20.00): 30/927-0422

Gárdonyi Rendőrkapitányság, Velence Város különmegbízottja, Kiss Balázs c. r. törm., (Gárdony, Balassi Bálint u. 5.): 70/199-5980

VVG (Velence Városgazdálkodási) Kft. 30/158-2829

Velence, Halász u. 37. (Cseppház), 30/158-2829

Parkolási ügyfélszolgálat: kedden 8.00-12.00,

csütörtökön 14.00-19.00

E-mail: parkolasugyfelszolgalat@velence.hu

Egyéb ügyekben ügyfélfogadás előzetes egyeztetés szerint

E-mail: varosgazdalkodas@velence.hu

Falugazdász (őstermelői igazolvány ügyintézése):

Horváthné Apró Aranka, 70/479-6753

Ügyfélfogadás (Meszleny-Wenckheim kastély házasságkötő terem, Velence, Tópart u. 52.) minden szerdán 12.30-16.30

Török Éva Julianna, adóigazgatási ügyintéző, 589-409

(iparüzési adó, adóigazolás, tartózkodás utáni idegenforgalmi adó, adózással kapcsolatos ügyek iktatása, irattározása)

Bíró Gábor, adóigazgatási ügyintéző, 589-428

(talajterhelési díj, telekadó, végrehajtás, adók módjára behajtandó köztartozások)

VÁROSÜZEMELTETÉSI ÉS VÁROSFEJLESZTÉSI OSZTÁLY

Studer Ágnes városüzemeltetési és városfejlesztési osztályvezető, 589-426

Szilassy Gabriella, városüzemeltetési ügyintéző, 589-405

(út- és közmű építési ügyek, tulajdonosi hozzájárulás, közútkezelői hozzájárulás, közterület-használat)

Temesváriné Kosztola Györgyi, városüzemeltetési ügyintéző, 589-401

(fakivágás engedélyezése, házszám megállapítás, illegális hulladék, kerti égetés)

Vedrődiné dr. Juhász Éva városüzemeltetési ügyintéző, 589-406

(telekalakítási ügyek, rendeltetésmód változás)

ÜGYFÉLFOGADÁS

Gerhard Ákos polgármester és **Dr. Matus-Borók Dóra** jegyző előjegyzéssel az 589-416 telefonszámon

Ügyintézők ügyfélfogadása:	Pénztár nyitvatartása:
hétfő: 8.00 – 12.00	hétfő: 10.00 – 12.00
szerda: 8.00 – 16.00	szerda: 9.00 – 12.00, 13.00 – 15.00
péntek: 8.00 – 12.00	péntek: 9.00 – 12.00

Sürgős esetben munkaidőben, ügyfélfogadási időn kívül is a lakosok rendelkezésére állunk.

A Velencei Polgármesteri Hivatal elérhetőségei:

e-mail: hivatal@velence.hu,

honlap: www.velence.hu

VHG (Velencei-tavi Hulladékgazdálkodási Nonprofit Kft.)

Tel.: 22/579-185

1. Agárd, Gárdonyi Géza u. 34-38.

Ügyfélfogadás: hétfő: 8.00-12.00, szerda: 7.00-19.00,

péntek: 8.00-12.00

2. Velence, Tópart u. 26.

Ügyfélfogadás: szerda: 8.00-12.00

Folyékony hulladék elszállítása: Herke Bt., 20/415-7612

MOHOSZ (Magyar Országos Horgász Szövetség) Velencei-tavi

Kirendeltsége: 22/700-012

DRV (Dunántúli Regionális Vízmű) Zrt.

Információs pont: 80/240-240

Hibabejelentés: 80/240-240 (1-es menüpon)

Ügyfélfogadás (Velence, Szabolcsi u. 40.)

hétfő 8.00-15.00, csütörtök: 8.00-18.00, péntek 8.00-12.00

E.ON Áramszolgáltató

Közüvilágítási hibabejelentő (szakaszhiba esetén): 80/533-533

Ügyfélfogadás (Kápolnásnyék, Tó u. 20., TÓ-VILL Bt. székháza)

kedd 8.00-12.00, csütörtök 14.00-18.00

Közüvilágítási hibabejelentő

E-mail: hivatal@velence.hu címen

Tel.: 22/589-416

VILLAMOSSÁGI SZAKÜZLET

Velence, Fecske utca 12.

+36 30 418 3417

Nyitva tartás:

H-P: 8-16 h Szo: 8-12 h V: zárva

f /velence-vill

velencevillkft@gmail.com

Minden, ami FÖLDMÉRÉS

1. Váltózási vázrajzok - földhivatali ügyintézés; Telekmegosztás, -összevonás, -határrendezés; Épületfeltűntetés, -törés, Szolgalmi jog bejegyzés; Telekhatár kitűzés, Művelési ág változás
2. Tervezési alaptérkép készítés, magassági felmérés
3. Épületek, építmények, közművek kitűzése, bemérése

GEOFÉNY Kft.

Iroda: 2475 Kápolnásnyék, Tó utca 20.
TÓ-VILL Bt. telephely I/7
06 30/268-3088
Fényes Tamás
E-mail: info@geofeny.hu
web: www.geofeny.hu

Műanyag ajtó, ablak, redőny, redőnykapu

forgalmazása, beépítése

Szúnyoghálók kedvezményel,
párkányok, napellenzők, relaxák, ablakszellőzők

Redőnyjavítás

Beépítés, visszajavítás igény szerint.

Ingyenes felmérés.

+36 30 781 8022

KERTÉPÍTÉS/FENNTARTÁS A VELENCEI-TÓ KÖRNYÉKÉN

JETIKERT

NAGY ANDRÁS EGYÉNI VÁLLALKOZÓ
ERDÉSZ, AGRÁRMÉRNÖK, BIOLÓGUS

06309556161, jetikert@gmail.com
www.facebook.com/jetikert

fűnyírás/kaszálás, fakivágás, sövénynyírás, bozótirtás, metszés, permetezés, növénybeszerzés/ültetés, stb.

SZÜLÉSZET- NŐGYÓGYÁSZAT MAGÁNRENDELÉS

Dr. Darsányi Antal
szülész-nőgyógyász

VELENCÉN!

2481 Velence Balatoni út 65

Szakrendelő 102. szoba

Péntek: 12-20 óráig

Bejelentkezés: +36209580538

ÁLLÁSHIRDETÉS ANNAMAJORI KFT.

PÉK

kollégákat keresünk

szakirányú végzettséggel vagy szakmai gyakorlattal,

sütőüzemi fogvatartotti munkavégzés irányítására,

Baracska, Annamajor munkavégzési helyre,

azonnali kezdési lehetőséggel.

Bérezés megegyezés szerint!

Jelentkezés és további információk:

E-mail: toborzas@annamajor.hu

Telefon: 0630/221-8043

Rákszűrés, STD szűrés, Hpv, Chlamydia,
Fertőzőesek gyulladások kivizsgálása,
terhesgondozás, meddőség kivizsgálás,
tinédzser ambulancia, menopausa rendelés,
fogamzásgátlás, méhszájseb megszüntetése,
spirál felhelyezés/eltávolítás,
recept írás, konzultáció.

Várom szeretettel!

ANTENNA SZAKÜZLET

Székesfehérvár, Prohászka O. u. 28.

☎ 06-30-448-5815 www.gergelysat.hu

UPC DIRECT

**FORGALMAZÁS
ÉS SZERELÉS**

**ÜGYFÉLSZOLGÁLAT
ÉS SZERELÉS**

**Egyéb antennák, vevőfejek
Csatlakozók, kábelek
Szerelési anyagok**